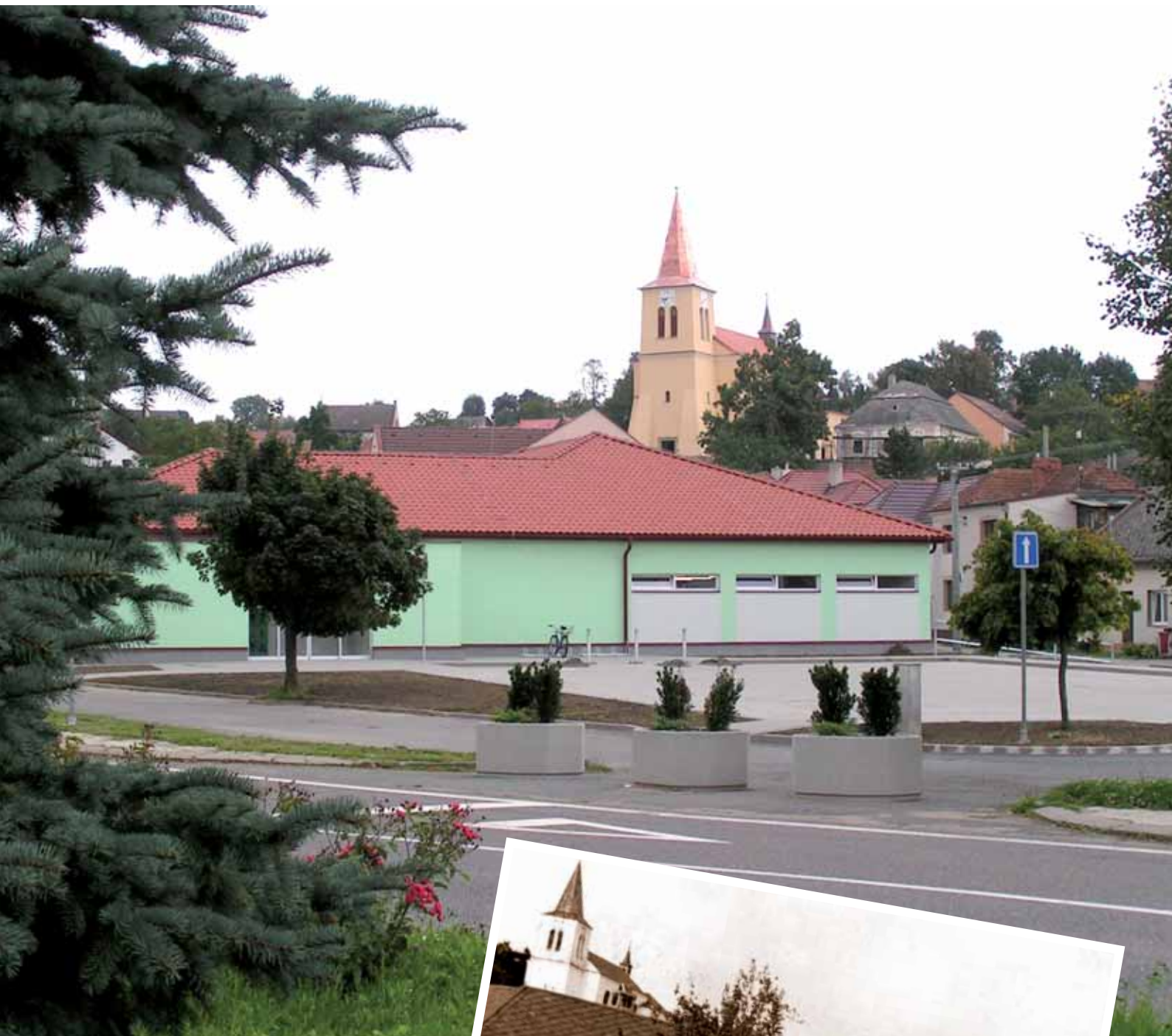

Boršický ZPRAVODAJ

VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD BORŠICE

2/2010

*Boršické náměstí
dnes
a před 98 lety*

Okýnko do mateřské školy

Slovo starosty na závěr volebního období 2006 – 2010

Vážení spoluobčané, pomalu, ale jistě bude končit volební období 2006 – 2010. Při pohledu z okna mého obývacího pokoje na panorama opraveného kostela svatého Václava v Boršicích a v dále majestátného hradu Buchlova si uvědomuji, jak rychle čas plyne.

Dovolte prosím malé zamýšlení nad tímto volebním obdobím a také nad léty od roku 1998, kdy jsem byl poprvé zvolen do zastupitelstva a kdy mne zastupitelstvo zvolilo starostou. Spolu s místostarostou ing. JUDr. Antonínem Hájkem jsme stáli tenkrát před problémem započaté velké akce „ČOV a kanalizace“ bez potřebného zajištění financí na objem díla, cca 60 milionů korun. Naši předchůdci, starosta pan ing. Alois Tománek a zástupce starosty pan Josef Franta, podepsali v roce 1998 smlouvu se Státním fondem životního prostředí ČR na způsob financování akce. SFŽP ČR Praha poskytl dotaci ve výši 30 %, zajistil půjčku ve výši 30 % splatnou do roku 2007 a 40 % musela zajistit obec Boršice z vlastních zdrojů. Obec Boršice tak byla na základě této smlouvy nucena zajistit z 60 milionů 70 %, což bylo bez úroků 42 milionů korun. Podotýkám, že obec Buchlovice dostala na kanalizaci a ČOV 80% dotaci a 20 % zajišťovala z vlastních zdrojů. Finanční náklad byl přibližně shodný. Tímto konstatováním bych všem chtěl připomenout, že do roku 2007 jsme museli na obci šetřit a každou korunu uvážlivě investovat. Obec Boršice tímto rozhodnutím přišla o cca 30 milionů korun, které mohly být využity pro ji-

nou investiční činnost obce. V roce 2007 jsme všechny finanční nároky SFŽP ČR Praha zlikvidovali a dluh zaplatili. Mezi tím jsme v roce 2004 začali připravovat výstavbu Domova pokojného stáří. Tato akce byla zajišťována s Charitou Uherské Hradiště. Když jsme návrh přednesli, byli někteří naši zastupitelé proti této akci a nesouhlasili se zařazením k výstavbě. Obec Boršice obdržela dotaci z ministerstva práce a sociálních věcí ve výši 75 %, z celkového objemu 40 milionů korun to bylo 30 milionů, zbylých 10 milionů zajistila obec úvěrem a z vlastních zdrojů. Po zdárném dokončení a uvedení do užívání najednou byli spokojeni všichni naši zastupitelé. Asi byl Domov pokojného stáří akcí pro všechny z Boršic zdařilou a hlavně pro naše starší spoluobčany užitečnou, máme se čím chlubit. Ve volebním období 2006 – 2010 jsme především spláceli dluhy. V roce 2006 jsme provedli rekonstrukci a zateplení MŠ, úpravu a příjezd ke Kulturnímu domu v Boršicích, opravu střechy na SOS a autobusové zastávce a koupili jsme pozemky pro výstavbu tělocvičny při dolní ZŠ. Pozemky je také možno použít pro další rozšíření ZŠ. V roce 2007 jsme zajišťovali rekonstrukci sociálního zařízení na horní ZŠ a dokončení úprav sportovního areálu SK Boršice. Slavnostní otevření sportovního areálu proběhlo v červenci 2008. V roce 2008 se prováděla celková rekonstrukce ulice Hradská. Byla opravena kanalizace, vodovod, plynovod a provedena celá nová konstrukce vozovky včetně asfaltového

koberce. V roce 2009 byla provedena oprava a úprava dětského hřiště u Eskymáka, rekonstrukce rozvodů kabelové televize a na místním hřbitově vybudovány betonové pasy v urnovém háji. V roce 2010 jsme finančně přispěli na opravu kulturní památky v obci, kostela svatého Václava. V důsledku změny hygienických předpisů jsme upravili sociální zařízení na dolní ZŠ pro možnost rozšíření naší MŠ o další třídu. Provedla se oprava komunikace od ulice Kyjovské k vodním zdrojům v Boršicích. 15. září 2010 otevřela Jednota Uherský Ostroh v Boršicích novou prodejnu, která mně osobně přinesla hodně starostí. Jsem přesvědčen, že i přes odpor zastupitele pana Vladimíra Varmuži bude obchod přínosem pro celou obec a pro všechny naše občany. V Boršicích se každý rok pořádají a obecní úřad zajišťuje akce, které mají tradici: na Velikonoce košt vína, v říjnu slovácké hody s právem, v listopadu Slavnost martinského vína, v prosinci Svěcení nového vína. Velmi dobře pracuje SK Boršice – oddíl kopané, šachu a turistiky. Také nás velmi dobře reprezentuje dechová hudba Boršičanka pod vedením pana Jiřího Dohnala a soubor Pentla s cimbálovou muzikou. Snad na Boršice můžeme být právem hrdí. Všech, kteří nám byli po dobu celého volebního období v naší činnosti nápomocní, si moc vážím a moc jim děkuji.

V polovině října proběhnou volby do zastupitelstva pro další volební období, je podáno 9 kandidátních listin, celkem 135 našich spoluobčanů se uchází o hlasy Vás voličů.

Prosím Vás, pokud se budete rozhodovat, komu z kandidátů dáte svůj hlas, mějte na paměti, aby to byli zastupitelé, kteří budou usilovat o další rozvoj našich Boršic. Zastupitelé, pokud se zařadí do opozice, by měli být opozicí konstruktivní, ne jenom aby hlasovali proti všemu a všem nápadům a návrhům tak, jak tomu bylo doposud. V opozici, kterou tito zastupitelé sami tak nazývali, byli zastupitelé za KSČM Vladimír Koniček, Josef Franta a Jiřina Tomášů, za Zahradu Moravy Roman Jílek a Jiří Dvouletý, za SNK ED Vladimír Varmuža.

V následujících letech je nutné se zaměřit na vybudování tělocvičny pro naši sportovní veřejnost a také pro potřeby školy, na další rozšíření ZŠ. Bude třeba zajistit finance na úpravu objektů obecního úřadu, vybudovat infrastrukturu podle odsouhlaseného Územního plánu obce Boršice, zajistit dotace na revitalizaci středu obce. Rovněž zajistit kulturní a sportovní využití pro širokou veřejnost.

Ve volebním období jsme zajistili akce, na které byly finanční prostředky, máme další finanční prostředky pro případnou spoluúčasť k dotacím.

Závěrem dovoluji, abych ještě jednou všem poděkoval za pomoc a podporu, kterou jste mně projevovali po dobu mých funkčních období. Přejí si, abychom k sobě navzájem chovali úctu, respektovali názory druhých, žili a pracovali v přátelské a klidné atmosféře. Všichni se snažme, aby se i nadále Boršice všem líbily a dobře se nám v nich žilo.

Petr Matoušek, starosta

Vyhodnocení volebního programu za 2006 – 2010

Vážení spoluobčané, volební období 2006 – 2010 se pomalu, ale jistě stává historií. Dovolte, abychom zrekapitulovali uplynulé čtyřleté volební období. Ve volbách do obecního zastupitelstva, které se konaly ve dnech 20. a 21. 10. 2006, bylo zvoleno zastupitelstvo ve složení: 4 zastupitelé KDU-ČSL (Stanislav Volčík, Bronislava Otrusínová, Miloslav Tománek, Pavla Zahrádková), 3 zastupitelé ODS (Petr Matoušek, Josef Gottwald, Jiří Vajdík), 3 zastupitelé KSČM (Josef Franta, Vladimír Koníček, Jiřina Tomášů), 2 zastupitelé Ekologického sdružení Zahrada Moravy (Roman Jílek, Jiří Dvouletý), 2 zastupitelé SNK ED (Vladimír Varmuža, Vladimír Zapletal), 1 zastupitel ČSSD (František Kropáč). Na ustavujícím jednání zastupitelstva byla zvolena pětičlenná rada obce: Petr Matoušek, Bronislava Otrusínová, Stanislav Volčík, Josef Gottwald, Vladimír Varmuža. Dále zastupitelstvo zvolilo starostu a místostarostu. Předkládáme po jednotlivých letech, co se v obci ve volebním období 2006 – 2010 událo.

Rok 2006	
- oprava sociálního zařízení KD	1 597 768,- Kč
- projekt studie - chodník Hradištská	58 548,- Kč
- rekonstrukce MŠ, sociální zařízení, zateplení	3 105 081,- Kč
- KD, úprava prostranství a příjezd	230 490,- Kč
- oprava střechy zastávky a SOS	326 593,- Kč
- koupě pozemků pro výstavbu ZŠ a tělocvičny	976 650,- Kč
Celkem za rok 2006	6 295 130,- Kč

Z investičních akcí se začátkem roku 2006 dokončovala rekonstrukce mateřské školy z dotací ministerstva školství. Začátkem roku byly zahájeny a do Velikonoc dokončeny stavební úpravy na kulturním domě. Při těchto úpravách bylo zrekonstruováno sociální zařízení, nově vybudováno sociální zařízení pro vozíčkáře, upraven bezbariérový vstup do našeho kulturního domu. V červnu začala oprava fotbalového hřiště, na kterou nám poskytlo ministerstvo financí dotaci 2 miliony korun, a dále se budovala v prostoru koupaliště tréninková plocha s umělým trávnikem, na kterou Sportovní klub Boršice obdržel z ministerstva školství dotaci ve výši 1 milion 400 tisíc korun. V září 2006 bylo vydáno územní rozhodnutí na přístavbu tělocvičny při dolní základní škole. V Boršicích je aktivní folklorní soubor Pentla a Pentlička, dobré jméno Boršic šíří dechovka Boršičanka. Dobré výsledky mají fotbalisté včetně přípravky a oddíl šachistů Sportovního klubu Boršice. Dobře pracuje turistický oddíl mládeže pod vedením paní Jarmily Hanákové. Tradici si získal Velikonoční košť vína, Krojový ples obce Boršice a slovácké hody. V prosinci jsme zajistili předvánoční koncert dechové hudby Stříbrňanka a 17. prosince jsme rozsvítili vánoční strom na návsi. V Boršicích je v provozu již rok Domov pokojného stáří, kde našlo na třicet seniorů kvalitní domov a kde jsou všichni moc spokojeni.

Rok 2007	
- rekonstrukce sociálního zařízení na horní ZŠ	440 568,- Kč
- SK Boršice - dokončení sportovního areálu Boršice	4 593 490,- Kč
Celkem za rok 2007	5 034 058,- Kč

Pracovalo se na stavebních úpravách místního sportovního areálu. Z rozpočtu ministerstva financí se nám podařilo získat dotaci na dokončení sportovního areálu, práce jsme ukončili v prosinci. Obec Boršice zajistila splátku Státnímu fondu životního prostředí na úvěr, který nám byl poskytnut na výstavbu ČOV a kanalizaci. Naší snahou bylo zajistit financování přístavby tělocvičny. O prázdninách se uskutečnila rekonstrukce sociálního zařízení v objektu horní základní školy podle požadavků hygienické stanice v Uherském Hradišti. Začala se zpracovávat projektová dokumentace na rekonstrukci komunikace III/4275 ulice Hradská, kde měly být rekonstruovány kanalizace, vodovod, plynovod, osazeny obrubníky a položen nový asfaltový koberec.

Z kulturních akcí se konal opět v lednu 2007 Krojový ples obecního úřadu, zahrádkáři zajistili Velikonoční košť vína, soubor Pentla oslavil 20 let své činnosti. V říjnu byly slovácké hody s právem. Sbor pro občanské záležitosti zajistil akce jako v minulém roce. Obecní úřad zajišťoval kromě již zmínovaného krojového plesu Den dětí, Svátek matek, Slavnosti vína a otevřených památek v Uherském Hradišti a besedu s důchodci.

Rok 2008	
- technické zhodnocení budovy č.p. 148, vrata	41 829,- Kč
- rekonstrukce ulice Hradské	3 470 718,- Kč
Celkem za rok 2008	3 512 547,- Kč

V roce 2007 jsme dokončili splátku úvěru na ČOV a kanalizaci. Celková částka úvěru a úroků od Státního fondu životního prostředí dosáhla cca 21 milionů. V roce 2008 jsme zajistili splátku 2,5 milionu korun úvěru na Domov pokojného stáří. Na základě požadavku občanů jsme po dalších jednáních zahájili opravu kanalizace, úpravu plynovodních přípo-

jek a opravu komunikace ulice Hradské. Opravu kanalizace ve své režii kompletně zajistila akciová společnost Slovácké vodárny a kanalizace Uherské Hradiště. Oprava komunikace byla zahájena v měsíci září a dokončena v listopadu. Snad se nám podařilo dílo, které slouží ke spokojenosti hlavně občanů bydlících v této ulici. V červenci byl slavnostně otevřen sportovní areál v Boršicích. Podařilo se získat dotaci z ministerstva financí. Do sportovního areálu bylo investováno cca 9 milionů korun. V průběhu roku 2007 začalo jednání s Jednotou, spotřebním družstvem Uherský Ostroh, o směně budov, na jejichž místě Jednota chce vybudovat nový obchod. Protože někteří zastupitelé a občané byli proti tomuto záměru, bylo nutno tento záměr a odsouhlasení směnné smlouvy s Jednotou projednat dvakrát v zastupitelstvu obce. Jednota koupila do svého vlastnictví objekt kavárny, dříve Stýskalovo. Do výstavby nového obchodu bude investovat spotřební družstvo Jednota Uherský Ostroh. Po provedené výstavbě předá objekt stávající prodejny Obecnímu úřadu Boršice. Doufáme a věříme, že Boršice získají další obchod na patřičné úrovni a že vy, občané, budete spokojeni. Máme problémy se zajištěním výuky tělovýchovy na Základní škole v Boršicích. Krajská hygienická stanice Zlínského kraje nám svým rozhodnutím z března 2008 povolila vyučování tělocviku ve stávajících prostorách (dolní škola a kulturní dům) do konce roku 2010. Obecní úřad v předstihu koupil pozemky u dolní školy pro potřebu výstavby tělocvičny a rozšíření základní školy. Obecní úřad v roce 2008 zajišťoval také kulturní akce. V lednu to byl krojový ples. V dubnu oslava osvobození obce spojená s odhalením pamětní desky na rodném domě plukovníka Stanislava Mikuly a otevření muzea. Dalšími akcemi bylo stavění máje či zářijové Slavnosti vína v Uherském Hradišti. Zahrádkáři na Velikonoce pořádali košť vína a soubor Pentla druhou říjnovou sobotu slovácké hody s právem. Sbor pro občanské záležitosti zajistil přivítání nových občanů Boršic, dále v obřadní místnosti proběhlo setkání sedmdesátníků. Sbor dále zajistil rozloučení dětí s mateřskou školou, přivítání prvňáčků v základní škole, návštěvy našich občanů v domovech důchodců či tradiční besedu s důchodci.

Rok 2009	
- dětské hřiště u Eskymáka	454 925,- Kč
- ZŠ Boršice - regulace v plynové kotelně	55 335,- Kč
- kabelová televize, rekonstrukce rozvodů	405 943,- Kč
- betonové pásy v urnovém háji na hřbitově	178 399,- Kč
Celkem za rok 2009	1 094 602,- Kč

Aby se nám podařilo pokračovat v investičních činnostech, musí mít zajištěny finance. Obec Boršice v roce 2009 splatila úvěr poskytnutý na výstavbu Domova pokojného stáří. V roce 2010 scházelo na tuto akci splatit úrok cca 300 tisíc korun a obec Boršice nadále bude bez dluhů. Náš rozpočet na rok 2009 jsme upravovali v důsledku finanční krize. Příjmy, které jsme předpokládali, hlavně z daní, byly kráceny cca o 15 %, což dělá cca 3 miliony korun. Přesto jsme hospodaření obce v roce 2009 skončili mírným přebytkem. V tomto roce jsme nezahájili žádnou novou investici. V červenci jsme začali opravu chodníku na ulici Osvobození, celkem 485 m², a dále chodníku u zdravotního střediska na ulici Hradištské, kde byla provedena částečná výměna betonového krytu za zámkovou dlažbu. Dostali jsme dotaci ve výši 300 tisíc korun na opravu prvků dětského hřiště v prostoru letního kina. Celkové náklady činily 450 tisíc korun. Původní prvky tohoto dětského hřiště jsme umístili na ulici Družstevní, na hřiště před bytovkami. Na opravu sochy Panny Marie v Raškouně jsme dostali z Nadace Děti-kultura-sport dotaci 50 tisíc korun. Byla provedena výměna nové sochy a opraven podstavec.

Na základě požadavku občanů z ulice Hradská jsme v roce 2008 zahájili opravu kanalizace, úpravu plynovodních přípojek, vodovodu a opravu komunikace ulice Hradské. Opravu kanalizace, v nákladech cca 4,5 milionu korun, kompletně zajistila akciová společnost Slovácké vodárny a kanalizace Uherské Hradiště. Oprava ulice Hradská byla dokončena v listopadu. Terénní úpravy byly provedeny v jarních měsících roku 2009. Protože při vyřizování stavebního povolení byly problémy s majiteli pozemků, na kterých se akce realizovala, byla tato rozdělena na objekt komunikace s inženýrskými sítěmi a objekt chodníku. Od paní Heleny Mikulové jsme obdrželi děkovní dopis za provedení opravy inženýrských sítí a také nové komunikace. Od začátku letošního roku se nám nepodařilo získat stavební povolení na objekt chodníku, jelikož chodník má být částečně vybudován na pozemcích, které nejsou v majetku obce. Dotčení občané předběžně souhlasili s vybudováním chodníku, až na jednu výjimku. Paní Helena Mikulová, bytem Boršice 331, s tímto nesouhlasí, bez udání důvodu, proto nám odbor dopravy Městského úřadu v Uherském Hradišti nevydává stavební povolení. Bez získání pozemku nebo alespoň souhlasu s umístěním chodníku na pozemek paní Heleny Mikulové, jedná se cca asi o 10 m², prozatím chodník nemůžeme realizovat.

Úprava areálu Obecního úřadu Boršice. Po vybudování nového obchodu, na základě směnné smlouvy, předá stávající objekt prodejny Jednota obci Boršice. V předstihu bylo požádáno o dotaci na úpravy obecního úřadu. Pro šum, který vznikl při rozhodování o dotaci, byla tato přidělena do Boršic u Blatnice. V rámci úprav objektu obecního úřadu předpokládáme změnu umístění knihovny, zajištění bezbariérových

přístupů, realizaci nové obřadní místnosti ve dvoře obecního úřadu a vybudování kluboven v podkroví pro zájmové spolky. Zahájení úpravy objektů bude možné po zajištění dotací s případnou spoluúčastí obce.

Dále se v roce 2009 připravovaly akce, které nejsou akcemi obce Boršice. Byla to oprava střechy na kostele svatého Václava v Boršicích. V roce 2008 farní rada nechala vypracovat posudek a projekt na opravu střešní konstrukce a krytiny na našem kostele. Jelikož obec Boršice je členem mikroregionu Buchlov a místní akční skupiny, farnost Boršice požádala o dotaci na opravu kulturní památky. Žádost byla podána a zařazena k vyřízení, výše dotace 1 milion 600 tisíc korun. Jednota, spotřební družstvo Uherský Ostroh, na své náklady vybuduje v Boršicích nový obchod. Stavební úřad zahájil správné řízení ve věci vydání územního rozhodnutí na výstavbu nové prodejny Jednoty. K tomu, na základě připomínek občanů z ulice Školní, proběhlo jednání na místě samém. Připomínky byly zapracovány do dokumentace a v měsíci říjnu bylo vydáno územní rozhodnutí, které v listopadu nabylo právní moci.

Tak jako každý rok, také v roce 2009 obecní úřad zajišťoval akce, které již tradičně k Boršicím patří. V lednu krojový ples, v dubnu oslavu osvobození obce a stavění máje, Den matek, nově v červnu Den Boršic, v září Slavnosti vína v Uherském Hradišti, rozloučení s předškoláky v mateřské škole, přivítání prvňáčků v základní škole, slavnost martinického vína a v prosinci svěcení nového vína, návštěvy našich občanů v domovech důchodců, v listopadu besedu s důchodci. Zahradkáři na Velikonoce pořádali košť vína, v listopadu slavnost martinického vína a v prosinci svěcení nového vína. Soubor Pentla pořádal třetí říjnovou sobotu slovácké hody s právem.

Rok 2010	
- ulice Kyjovská I	800 000,- Kč
- ZŠ, oprava sociálního zařízení	200 000,- Kč
- oprava kostela, příspěvek	1 200 000,- Kč
- oprava kostela, dotace	1 600 000,- Kč
Celkem za rok 2010	3 800 000,- Kč

V Boršicích nám schází pro celou obec tělocvična. Máme problémy se zajištěním výuky tělovýchovy na Základní škole v Boršicích. Obec zajistila pozemky, máme vypracovanou projektovou dokumentaci a je vydáno stavební povolení na tělocvičnu. Předpokládaný náklad výstavby je cca 35 milionů korun. Obecní úřad požádal v březnu 2010 z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Morava, podoblasti podpory 2.3.2 Sociální infrastruktura, o dotaci. Dle orientačního harmonogramu mělo být schvalování dotací ukončeno v červenci 2010. Na základě velkého počtu předložených projektových žádostí se schvalování dotací posouvá na září 2010. Spoluúčast na výstavbě tělocvičny se předpokládá cca 15 milionů korun z financí obce Boršice. Obec nemá žádný dluh a dostala od bankovních domů na případné poskytnutí půjčky pro uskutečnění stavby tělocvičny vesměs velmi výhodné nabídky.

Byla zahájena oprava kostela sv. Václava v Boršicích, obec

Boršice ze svého rozpočtu poskytla na opravu střechy památkově chráněného objektu 1 milion 200 tisíc korun. Oprava střechy a fasády je bez nějakých maličkostí dokončena a kostel do dálky září a je chloubou naší obce. V letošním roce byla provedena úprava komunikace ke zdrojům pitné vody kolem Dvouletého a Holáňového na ulici Kyjovské. Na tuto akci jsme získali z Programu rozvoje venkova ČR, opatření Realizace místní rozvojové strategie, dotaci ve výši 636 tisíc korun. Připravuje se žádost o dotaci na zateplení objektů dolní základní školy, revitalizaci středu obce, projekční příprava inženýrských sítí v trati Výbytky a Vinašovy.

V roce 2010 obecní úřad zajišťoval další akce. Pravidelně v lednu krojový ples, v dubnu oslavu osvobození obce a stavební máje, Den matek, v září Slavnosti vína v Uherském Hradišti, rozloučení s předškoláky v mateřské škole, přivítání prvňáčků v základní škole. Dále návštěvy našich občanů v domovech důchodců, v listopadu se bude konat beseda s důchodci. Zahradkáři na Velikonoci pořádali košť vína, v listopadu bude slavnost martinského vína a v prosinci svěcení nového vína. Soubor Pentla pořádá druhou říjnovou sobotu slovácké hody s právem.

Za volební období 2006 – 2010 se nám nepodařilo splnit všechno, co jsme předpokládali. I nás se dotkla krize. Naše finanční možnosti nejsou neomezené, můžeme provádět pouze to, na co máme anebo získáme finance. Obec je v současné době bez dluhů, jako správný hospodář. V příštím volebním období je nutno se zaměřit na dotace pro vybudování infrastruktury v prostorách určených územním plánem obce pro obytnou výstavbu. Dobudovat dolní ZŠ, aby vzniklo centrum vzdělávání a sportu v jednom prostoru. Upravit objekty obecního úřadu tak, aby vznikla radnice, která bude naši obec důstojně reprezentovat. Zajistit údržbu všech objektů v majetku obce.

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem našim spoluobčanům, kteří nám v tomto volebním období pomáhali a kteří nás podporovali. Této podpory si velmi vážíme. Děkujeme za práci zastupitelům ve volebním období 2006 – 2010. V následujících komunálních volbách voliči ať vyberou nové zastupitele, kteří budou zajišťovat především rozvoj obce a nebudou prosazovat své vlastní zájmy před zájmy pro blaho a rozkvet našich Boršic.

Petr Matoušek, starosta

Bronislava Otrusínová, místostarostka

Pozvánka k nákupu v nově otevřeném NS Boršice

Jednota, spotřební družstvo v Uherském Ostrohu, dlouhodobě řešila nedostatečné prodejní plochy v budově, která byla součástí prostor Obecního úřadu v Boršicích a přes několik rekonstrukcí neplnila naše představy o kultuře prodeje.

V roce 2008 došlo k několika jednáním s obecním úřadem a výsledkem těchto jednání byla vzájemná výměna nemovitostí, čímž se Jednotě otevřela cesta k výstavbě nového nákupního střediska. Realizace výstavby NS byla prováděna na základě výběrového řízení firmou STAVBY, a. s., Říčany, divize Boršice. V průběhu výstavby změnila firma název, a to na CGM Říčany. Demolice původních nemovitostí byla zahájena v březnu 2010 a ukončena v měsíci dubnu 2010. Vlastní výstavba NS byla zahájena v měsíci dubnu 2010 a přestože v dubnu a květnu výstavbě nepřálo počasí, byla stavba úspěšně ukončena v plánovaném termínu v srpnu 2010. Vlastní prodejní plocha prodejny je 300 m², skladové a ostatní plochy mají 400 m².

Při výstavbě nového NS bylo vybudováno i nové parkoviště s 20 parkovacími místy, které bude sloužit nejen zákazníkům naší prodejny, ale i návštěvníkům obecního úřadu a občanům Boršic. Dále pak byla upravena a rozšířena vozovka ve Školní ulici.

Zahájení prodeje bylo stanoveno na 15. 9. 2010.

Nákup v novém kulturním prostředí jistě uvítají všichni občané Boršic, neboť právě pro ně bylo nové nákupní středisko vybudováno.

Ing. František Polák

CO ZPŮSOBILA PRUDKÁ BOUŘE 2. června 2010 v naší obci

Mnohé by o tom mohli vyprávět lidé čerpaající mnoho dní, ve dne i v noci, vodu ze svých sklepů a garáží například v ulici Kyjovská a Podevší.

Placená inzerce

Folklorní soubor Pentla v Boršicích
vás zve na

TRADIČNÍ SLOVÁCKÉ HODY S PRÁVEM

Program:

Sobota 9. října 2010:

- 13.15 hodin - sraz krojované chasy na návsi
- 13.30 hodin - odchod pro stárky
- 16.15 hodin - povolení hodů u obecního úřadu
- 17.00 hodin - hodová mše svatá v chrámu sv. Václava
- 20.00 hodin - hodová zábava v sále kulturního domu

Neděle 10. října 2010:

- 9.15 hodin - obchůzka krojované chasy po obci

Těší se na vás:

mladší stárci: Eva Miklíková, Lukáš Lanšperk
starší stárci: Lucie Knapová, Josef Lanšperk

Předprodej vstupenek a místenek na hodovou zábavu
na Obecním úřadě v Boršicích.

Hody se letos v naší obci konají o týden dříve než obvykle.
Přesunuty jsou kvůli volbám do zastupitelstva obce.

Všichni jste srdečně zváni!

Malotraktory - pro farmu i komunální údržbu, pro zahradu i vinohrady

Nové i použité malotraktory
tovární výroby
se zajištěným servisem
a dodávkami
spotřebních
i náhradních dílů.

Mulčery, pluh, sekačky, vrtáky,
obraceče, štěpkovače, kultivátory,
rosiče, zametače, vleky, kabiny a další
s fungujícím servisem od firmy

Traktorservis v Ořechově u Brna
tel.: 724784500- 503

<http://eshop.traktorservis.cz>

PRODEJ – SERVIS - PŮJČOVNA

BORŠICE V HISTORII

Na dvoře u Stanislava Bilíka, č. 138 (vpravo), Jan Gabriel, č. 143 (vlevo).

Žně Nad Humny. Zleva – Helena Heliová, č. 167, František Helia, č. 347, Filomena Panáčková, č. 104, Filomena Ludvíčková, č. 90.

Stařenka Dvouletá, č. 274, zv. „Hergotica“ – matka Gréty.

Bartoloměj Krpal, č. 89,
zemřel 28. 1. 1950 ve stáří 89 let.

Josef Vávra, č. 206, s obecním plemeníkem.

Se skřivánkem vstávám Josef Václav Sládek

Se skřivánkem vstávám,
s ním též chodím spat,
v poli naslouchávám
při pluhu mu rád.

Naslouchám, jak zpívá,
když si stírám pot,
mně tak volno bývá
všechněch od klopot.

Zadívám se chvíli
v modrou oblohu -
jak mne ten zpěv sílí,
říci nemohu!

Zamyslím se, maní
je mi k úsměvu,
a sám při orání
dám se do zpěvu.

Když se ve Svobodech pásaly krávy, rok 1910.

Ondřej Kořínek, č. 234, ve vinici.

Stařeček Fiala s vnukem Aloisem (Alois Fiala, č. 139), rok 1916.

Jak se jezdilo s volky v jařmech.

Hubení křečků na Boršicku. Josef Cigoš s dcerou Marií a synem. 28. 7. 1925.

*Drůbežárna.
Zleva: Marie Fialová, č. 139, Marie Trávníčková, č. 309, Anna Bartošiková (Hlaváčková), č. 555, Anna Kedroňová, č. 442, Jana Palánová (Seeháková) z Osvětiman.*

Rok 1954, první kombajn v katastru obce Boršice sklízí pšenici JZD na Kryštofech.

Žně v roce 1970.

Žně v roce 1970.

Zleva: František Cukr, Josef Závada, Josef Stodůlka, Ing. Zdeněk Lapčík (Kněžpole), Jaroslav Pondělek, ?.

Předávání čestného uznání panu Josefu Stodůlkovi (Školní č. 196) za pracovní iniciativu, za sklizených 160 ha obilovin v okrese Uherské Hradiště, rok 1974.

Čestné uznání udělil ÚV Českého svazu družstevních rolníků.

Historické zápisy o dění v obci

Ve zpravodaji č. 1/2010 je uvedeno ve zkrácené verzi nejdůležitější historické dění do roku 1978. Pokračujeme..

ROK 1979

MNV – předseda Miroslav Skupina, místopředseda František Klímek, tajemník Matouš Fryšták, účetní Anna Havránková, předseda místního hospodářství Josef Šeda, pracovnice Jaroslava Hůlková.

Místní prádelna – byla v domě Miroslava Dvouletého, č. 106 (za potokem), vedoucí Františka Doložilková, č. 494

PRODEJNY:

Prodejna obuvi v č. 400 – Milada Kedroňová 27. 2. 1979 odešla do důchodu a na její místo nastoupila Ludmila Heliová, č. 528

Průmyslová prodejna – Jan Dudešek odešel do důchodu, nová vedoucí – Marie Lancouchová z Velehradu

Prodejna textilu v kavárně Gréta – paní Běťáková z Osvětiman ke dni 1. 7. 1979 odešla do důchodu, nová vedoucí – Božena Niklová, č. 406

Papírnictví – Karel Buchtík, č. 559

Prodejna Jednoty – vedle MNV – Jarmila Brunclíková, č. 202

Prodejna potravin – Raškoun – Miloslav Dudešek, č. 462

Nová kavárna KD – od 7. 4. 1979, vedoucí – Marie Bednářová, č. 356

Masna – Antonín Sluka ze Zlechova

Prodejna Pramenu – bytovky JZD, vedoucí – Marie Hanáková, č. 414

Byla povolena činnost podle vyhlášky 20/65 Sb., a to:

František Dvořan, č. 447, **bednářství**

Antonín Štolfa, č. 430, **bednářství**

Josefa Vávrová, č. 188, **šití a žehlení krojů**

Bohumil Cigoš, č. 405, **obuvník**

V roce 1979 byly zkolaudovány nové rodinné domy:

Mišťuríkovi č. 593, Tomášů č. 595, Matouškovi č. 599, Širůčkovi č. 600, Frýbortovi č. 601, Trávníčkovi č. 602, Gottwaldovi č. 606, Šáchovi č. 605, Pavlišovi č. 607, Horkovi č. 608, bytovka č. 597 a č. 598.

Kulturní dění – tento rok byl velmi bohatý na plesy, besedy, kulturní pořady, oslavy, přednášky, zájezdy a výstavy. Mimo jiné zde hrála dechová hudba Mistříňanka, Moravanka, Bojané, Schovanky, vystoupila estráda z Brna, národopisný soubor Hradišťan, různí zpěváci a herci z Prahy a Brna. 1. června hrála cimbálová muzika Dolina ze Starého Města při soutěži o Slovácký koštěř, kde soutěžilo 8 amatérských zpěváků pod dohledem odborné poroty. 1. místo obsadila Jarmila Hanáková s písní Kebych bola, tak jak nejsu, bohatá. 2. místo obsadil Josef Franta s písní Keby ste to moja mamka věděli a Proč ten ptáček pěkně zpívá a získal i cenu diváka. Na 3. místě skončil Václav Strašák (člen Boršičanky) s písní Oře šohaj, oře.

Pohyb obyvatel – k 31. 12. 1979 bylo v Boršicích 2 230 obyvatel. Narodilo se 29 dětí a zemřelo 26 občanů. Bylo uzavřeno 26 sňatků. Přistěhovalo se 50 občanů, odstěhovalo se 37 občanů. Domovních čísel bylo 608.

(čerpáno z kronik)

Prastará lidská láska – pečená husa

Nejenom, že vynalezli porcelán, ale je tomu přinejmenším pět tisíc let, co Číňané jako první začali chovat divokou husu. Také dnešním lidem je tento chytrý pták milý, láska je to však trochu problematická, protože doslova „prochází“ žaludkem.

Anser domesticus – husa domácí – je tedy prvním opeřeným domácím živočichem. Praměti všech husích plemen je patrně šedá husa africká, dosahující doletu tryaskových letadel. Na svých cestách létá z nejsevernější Evropy a Asie až do Afriky, Indie a Číny.

Zajímavé je, že v současné čínské kuchyni nemá husa zrovna význačné postavení, zato v době života Marca Pola byly čínské trhy husami doslova přeplněny. Také italský mnich českého původu Odorik z Pordenone, který do Číny zavítal jako misionář o něco později než Marco Polo, byl husí nabídkou nadšen.

Avšak vraťme se k huse té nejdávnější historie. Důležitou stanicí na její cestě kuchyněmi národů byl Egypt. Rozsáhlé území močálů v nilské deltě poskytovalo africkým husám ideální životní podmínky. Už za rozkvetu Staré říše kolem roku 2500 př. Kr. byla husa hledanou pochoutkou. Opékali ji na rožni nebo pekli ve žhavém popelu. Nejdříve ji lidé lovili jako divokou, ale i v Egyptě brzy zdomácněla. Egypťané si husy vážili také pro její vlastnosti – mírumilovnost, odvahu, ostražitosť a věrnost.

Husí svazek trvá po celý život, což může být i více jak čtyřicet let. Nu a těmto svým ctnostem husa vděčí za to, že byla poprvé v historii vyňata v zemi pyramid ze statutu pouhých požívatín a dostala se jako zářný vzor povahových vlastností pod ochranu božstev.

Od té doby byla husa zasvěcena bohyni Isis, ochránkyni života a mateřství. Požívat husy směli jediné faraónové a kněží. Později však bylo toto nařízení zmírněno, stejně ale trvalo dobrých tisíc let, než se stala ochočená africká husa běžným jevem v egyptské kuchyni.

V antickém Řecku byla husa zasvěcena hned dvěma bohyním. Jednak mocné Persefoné, a pak též bohyni lásky a krásy Afrodité. Husa byla považována za půvabného a obdivuhodného ptáka a kdo něco ve společnosti znamenal, choval husu nebo i vícero hus, jako například Odysseova manželka Penelopé. V jejím paláci na ostrově Ithaka pobíhaly dvě desítky hus – ne však k vykrmení a snědku, ale k okrase.

Podle dávných „klípků“ měl prý jeden řecký filosof zahořet skutečnou láskou k jakési husí dámě. Po její smrti prý vystrojl okázalý pohřeb a zůstal jí až do své vlastní smrti věrný...

Husa ovšem neměla jen vznešené a duchaplné cítěle, ale také horlivé konzumenty. Jedním z nich byl i spartský král Menelaos, choť krásné Heleny. Proč zrovna on měl tuto kulinářskou choutku, nepostrádá jistě pikantérie. Jeho tchyně Léda měla milostnou aféru s labutí jménem Zeus. V důsledku této božské nevěry Léda snesla či, pardon, porodila dvě vejce. Z jednoho se vyklubali Kastor a Polux a z druhého se narodila Helena. Jinými slovy Menelaos se prostřednictvím pekáče zbavoval nejbližších příbuzných své manželky.

O nejlepší způsob výkrmu husy s cílem, aby játra byla co největší a nejbělejší, se zasloužil podle Plinia sám konzul Metellus. Tím se dostáváme v historii k Římanům, u nichž měla sotva která požívatina šanci uniknout pekáči, byť by byla zasvěcena třeba nejvyšším bohům. Přesto se však i tady podařil huse obratný úhyb a na několik staletí unikala hladovým žaludkům.

Jako posvátný pták bohyně Juno sídlila v jejím chrámu na Kapitolu. R. 390 př. Kr. se Galům podařilo dobýt Řím, jen ka-

pitolská pevnost stále odolávala – Galové se ji pokusili dobýt v noci lstí, ale posvátné husy bohyně Junony svým hlasitým kejháním přivolaly strážce. A tak zachránily nejen Kapitol, ale i své krky, neboť byly prohlášeny za nedotknutelné. Za tento neúspěch Galové přísahali pomstu především husám. Začali tyto opeřené strážce pěstovat. Později pak, když César Galii dobýval, pletla se jeho vojákům pod nohy hejna vykrmených hus. Odevšad voněla římským legiím pod nos pečená husa, kterou oni nesměli jíst. Pokušení bylo větší a větší, až následoval hříšný pád a husa konečně putovala z Kapitolu na pekáč a talíře.

Poté dováželi Římané veliké množství galských hus. Aby byly po tak dlouhé cestě požitelné, hnali je v „originálním balení“, to znamená živé, ze severozápadu Francie přes Alpy do Říma. Husy pak sami vykrmovali podle Scipiova návodu: olivovým olejem a ve víně naloženými sušenými fíky. Játra hned po zabíjení hus nakládali do mléka s medem, čímž se nejen zvětšil jejich rozměr, ale zvýraznila se i jejich chuť.

Husí pečení přišli na chuť jak staří Germáni, tak Slované, a to ještě před příchodem římských legií. Měli své vlastní chovy a vyznali se ve výkrmu. V kvalitě husího masa byl jen sotva znatelný rozdíl.

Všem národům, které si pečenou husu oblíbily, je společné jedno magické datum, a sice první polovina listopadu. V té době je huse prokazován poslední hold prostřednictvím pekáče. Pro volbu jednoho a téhož data jsou tři důvody: kulinářský, mytologický a legendární. První a nejstarší říká docela jednoduše, že v první polovině listopadu jsou husy osm až devět měsíců staré, čili v rozkvetu kvality svého masa a v ideální velikosti. Druhý důvod pochází z mytologie, v níž husa patřila k obětním zvířatům určeným nejvyšším bohům jako vděk za sklizenou úrodu. Poslední důvod, legendární, se váže k legendě o svatém Martinovi. Když byl r. 371 zvolen biskupem v Tour ve Francii, schoval se prý v husím chlívku, neboť se domníval, že není hoden tak vysokého úřadu, husy jej však křikem prozradily. Pro upomínku na tento jejich hanebný čin prý nařídil, aby byly husy zabíjeny o jeho svátku.

Těžko však lze věřit, že by se aktem pomsty mohl sv. Martin stát patronem hus. Spíše se tak stalo proto, že se sv. Martin vyznačoval ctnostmi, jež jsou též husám vlastní: dobrotou, ostražitosť, zdrženlivostí a umírněností.

Jisté je, že na svátek sv. Martina se scházejí všechny tři důvody – kulinářský, mytologický i legendární, čímž je odvodněno a oprávněno požívání pečené husy trojnásobně.

Ve středověku byla pečená husa vítaným soustem především na tabulích mocných a bohatých. Jejich statky vždy oplývaly hejny hus, jež musely být k dispozici, když na ně panstvo dostalo chuť. Husa byla prý také příčinou neshody mezi církví a lidem. Jak ochotně dala církev své požehnání martinské huse, tak se tvrdšíjně vzpírala dát je huse vánoční. Po staletí běžel spor, zda toto tradiční jídlo, které bylo vždy požíváno k úctě Jezulátka v jesličkách, je či není hříšné. Nakonec zvítězil mlsný jazyk...

Ve Francii, kde se husy vykrmují hlavně kvůli játrům, došlo r. 1765 ke gastronomickému objevu, který je chválen labužníky jako jeden z nejvznešenějších a nejgeniálnějších. Kuchařské umění poprvé předvedlo husí paštiku. Tento gastronomický div je výtvozem mistra Close, šéfa kuchyně maršála von Constates, tehdejšího guvernéra Štrasburku. Lahůdka z husích jater byla pak ještě dále zdokonalována, Francois Doyen paštiku obalil fáší z telecího masa, Eduart Artzner ji vyšperkoval lanýži.

Je ovšem třeba přiznat, že jak husa, tak zejména husí játra jsou pokrmy těžko stravitelnými. Navzdory hlasatelům stídl-

mější životosprávy je však obě požíváno víc než dost. Říká se, že láska není hřích, a ti, kdož věnují svou lásku husí pečince, dodávají: A když, tak ať!

Úprava husího masa se v různých kuchyních světa liší, avšak naše česká pečená husa je naším dítkem nejmilejším. Je to pochoutka přímo klasická, neboť uchovává husímu masu jeho pravou lahodu a chuť. Je i naším tradičním jak posvícenským či hodovým, tak i božihodovým jídlem.

Pivo – pivečko

Zeptáme-li se vážených autorit, co všechno si vzal praotec Noe do archy před potopou, začnou vám vyjmenovávat zvířata. Mají samozřejmě pravdu, ale nedávno nalezené sumerské svitky popisují i ostatek Noemova nákladu. Je v nich zaznamenáno: „Pivem a silnějšími várkami, olejem a vínem, naplnil jsem velké nádoby.“

Nemírně užívaný alkohol, tedy i pivo, je nepochybně nepřitelem člověka, metlou lidstva. Ale užívá-li se mírně a s rozvahou, působí v nejednom případě jako lék. Po Pasteurovi, který napsal svou slavnou studii o pivu, se účinky piva na lidské zdraví zabývali i další seriózní vědci, a došli k překvapujícím výsledkům. Např. že uklidňuje a povzbuzuje zároveň, snižuje nervové napětí, pomáhá léčit nespavost, může zlepšit prokrvení mozku, pročišťuje játra, proplachuje ledviny, zamezuje tvoření ledvinových kamenů a má ještě mnoho dalších kladných účinků.

Pivo si zachovává až do dnešních dnů neobyčejné, zvláštní kouzlo. Může mít výjimečné kvality, nebo chuť docela běžnou. První vypitý doušek vždy obnoví nenapodobitelný chuťový vjem, jehož pravou podstatou je osvěžující říznost, dodávaná chmelem.

Ochutnáme-li pivo zvolna a rozvážně, původní nahořklá příchut' chmele zůstává na našem jazyku, zatímco pivo sestupuje dolů. Tento pocit následné chuti je velmi důležitý, snažíme-li se rozlišit mezi dvěma druhy piva. Pivo je dobré, řízné a výrazné, s pěkným tělem, když ještě dlouho cítíme na jazyku jeho výraznou chuť. Na druhou stranu je vodnaté a bez charakteru, jestliže nezůstává žádná následná chuť.

Slovo pivo značilo ve staročeštině obecně nápoj, tj. všechno, co se pije. Postupně se význam slova zúžil až k dnešnímu, kdy označuje kvašený nápoj, připravený ze sladu, cukru, z chmele a vody. Jeho kvalita závisí na technologickém postupu, vhodnosti surovin a samozřejmě na zkušenosti a výrobní zdatnosti.

Na pivo si pochutnáme vždycky. Lehké se pije během dne, silnější jako digestiv nebo večer při posezení v kruhu přátel. Pivo se také cení jako aperitiv v pěkném poháru či sklenici. Pijeme jej ale spíše k obvyklým jídlům všedního dne. Nemusíme se vázat na určité druhy. Pijeme to pivo, které je v dané oblasti běžné, které se tam prodává. Věrnost značce není u pivařů tak vyhraněná.

Nezměrného bohatství v nuancích jako víno ovšem pivo nedosahuje. Přesto se nechce dát odsunout na vedlejší kolej. Naopak, bojuje o rovnocenné partnerství. Vždyť ječmen a chmel mají s vinnými hroznými také leccos společného: jsou to rostliny, jejich prospívání závisí na počasí i na půdě. I zde existují tedy lepší a horší ročníky. I zde se musí vyrovnávat případné výkyvy.

Pivo se ale už prosadilo, takže je běžné, když na vybrané prostřené tabuli, při různých prvotřídních kulinařských příležitostech, stojí vedle skleničky na sekt pohár na pivo. Rovněž je běžným jevem, že jako aperitiv se nabízí k výběru sklenka suchého sektu nebo piva. Poukazuje se také na celou řadu předkrmů a hlavních chodů, ke kterým je vhodnější pivo než

víno. Láhve piva vidíme už stát na stole vedle láhví vína. Není také náhodné, že někdy skleničky na pivo vycházejí z útlého tvaru šampaňské flétny.

Co doporučit, abychom si při výběru pití k jídlu běžné „pivo, prosím“ trochu nadnesli? Jaká piva k jakým kulinařským specialitám přiřadit?

Silnější pivo se dá všeobecně doporučit k výživným masitým pokrmům, např. k hovězí pečeň, k vydatným jídlům na rožni, k jídlům ze zvěřiny na tmavých omáčkách, k uzeninám, k vepřové pečeň, k huse. Rovněž k sýru se tento druh piva výborně hodí.

Lehčí pivo s nižším dávkováním chmele se rádo „kamarádí“ s jídly rybími, minutkami z bílého masa, s drůbeží, se zadělávaným masem a s jemnějšími druhy sýra. Pivo tohoto typu, ovšem s větší dávkou chmele, se hodí k jídlům kořeněným paprikou, pepřem či kari.

Není tedy pivo jako pivo. I když neposkytuje onu velkolepou rozmanitost jako víno, jeho rozdílné typy s různým obsahem sladu, chmele a alkoholu poskytují dostatek možností k příjemné harmonii jídlo – pití.

Je to v hostinských provozovnách, kde dobře ošetřené pivo, čepované přímo ze sudu, nejlépe chutná a rozvine plnost své chuti i své specifické kouzlo. Láhvové pivo je praktické, ale otevřené ztrácí po několika hodinách svou osobnost.

Teplota piva je jako dítě, které působí starostí: pivo podáváme studené, ale ne ledové, je-li lehké. Čím je pivo hutnější, kvalitnější, tím méně chladu zapotřebí. Příliš prudké ochlazení v mrazicím oddělení chladničky způsobí ztrátu vůně a podstatné narušení chuti. Přesně se trefit je často těžké. Tam, kde se piva pije víc, se vyžaduje nižší teplota než tam, kde je jeho pití více či méně příležitostné. Vhodná teplota, při které pivo osvěží a objevíme v něm všechny aromatické látky, je mezi 7 – 10 °C. Tím však nechceme tvrdit, že je nutné ověřovat při nalití teplotu teploměrem. Postačí, když láhve vyndáme z chladničky 15 – 20 minut před nalitím. Dosáhneme té optimální teploty.

Pěna není pouhou okrasou, nýbrž chrání pivo před kontaktem se vzduchem, který způsobuje rychlý únik chuti. Pěkná pěna se vytvoří, když sklenici nejprve nakloníme a pivo z láhve naléváme zvolna a zblízka na vnitřní stranu sklenice po skle. Když je sklenička asi tak z poloviny plná, postavíme ji kolmo a pivo doléváme po malých dávkách, ale už z větší výšky. Pokud nechceme nebo nemůžeme brát sklenku do ruky, naléváme z láhve přímo na dno, ale pomalu a z výšky asi 3 – 5 cm nad horním okrajem sklenky. Kdybychom pivo nalévali po stěnách sklenky až do vrchovata, neunikl by z piva žádný kyslíčnický uhlíčitý a pěna by vypadala jako nějaká nálepka. Pravdou sice je, že je to právě kyslíčnický uhlíčitý, který dodává pivu jiskrnost a osvěžující sílu, ale jeho přílišné množství na druhé straně tyto vlastnosti maří. Oběma způsoby dosáhneme – pokud je pivo kvalitní – nejen bohaté pěnivosti, ale odčerpáme i dostatek kyslíčnicku, aby vynikla jemnost a lahodnost piva.

Neméně důležitá je i čistota sklenic, protože sebemenší stopa cizí látky, hlavně mastnoty, má negativní vliv jak na chuť, tak i tvoření pěny.

Pivo se stalo průběhem doby do značné míry nápojem typicky českým, jistě i díky bohatým chmelařským oblastem. Dokladem toho jsou i české pijácké písně. Zatím co Moravák opěvuje víno, vínečko bílé i rudé, Čech zpívá o svém pivu či – někdy i něžněji – pivečku.

České pivo oceňují i cizinci, slovo pivo je obvykle první i jediné české slovo, které se dokáže naučit. Ještě je třeba, abychom ho dovedli správně ocenit i my.

Karel Pinka

Základní škola a Mateřská škola Boršice informuje

Zahájení školního roku 2010/2011 letos začalo vzhledem k nepříznivému počasí ve třídách. Starosta a místostarostka obce předali dětem drobné pomůcky, další vybavení pro výuku obdrželi nováčci od školy. Za přítomnosti rodičů i prarodičů noví žáci zasedli poprvé do lavic a třídní učitelka všechny seznámila s organizací i s tím, co žáčky čeká. Do první třídy nastoupilo 16 žáků, celkem navštěvuje školu 143 žáků.

S poklesem porodnosti pociťují úbytek žáků hlavně menší obecní školy. Velké městské školy při úbytku žáků sloučí třídy, tři apod. Stále však mají možnost organizačními změnami naplnit třídy tak, aby bylo zajištěno přiměřené financování školy ze státního rozpočtu. Za každým žákem přichází na školu, kterou navštěvuje, nemalé finanční prostředky, které pak na menších školách chybí.

Menším obcím chybějící žáky musí dotovat obec. I proto apeluji na rodiče, aby pečlivě vážili při výběru školy především zájmy a potřeby dětí před vlastními ambicemi – pokud nejsou žáci výjimečně nadaní a ctižádostiví pro učení, sport apod., jejich výkonnost se automaticky nezlepší na žádné škole. Všude je učit podobní učitelé, všude záleží na snaze a schopnostech žáků, dohledu rodičů, jak jim škola půjde. Ve většině třídních kolektivů v obcích jsou mnohem menší problémy s šikanou a dalšími sociálně patologickými jevy jednoduše proto, že jsou žáci stále na očích, neexistuje anonymita – všichni učitelé v budově školy znají všechny žáky. Individuální práce s žáky je v menších kolektivech snazší. V Boršicích teprve nyní stoupá počet dětí v MŠ, ale ještě dva roky potrvá, než dosáhnou školního věku.

Škola má vybudovaný systém integrované výuky. Pro takto zařazené žáky máme zřízena dvě místa asistentek na částečný úvazek, které při výuce ve spolupráci s učiteli individuálně dětem pomáhají.

Z 18 vycházejících deváťáků v minulém školním roce bylo 13 přijato na maturitní obory, 5 na nematuritní tak, jak si sami školy spolu s rodiči vybrali již v prvním kole.

A nyní ještě malé ohlédnutí za loňským školním rokem.

Jaké bylo II. pololetí a konec školního roku 2009/2010?

Určitě nezapomínala žádná z pěti tříd. Ve všech předmětech se děti naučily mnoho nového, získaly spoustu nových vědomostí a znalostí. Ale neznamenalo to jenom sedět v lavicích, učit se, psát, procvičovat a opakovat. Výuku provázela spousta aktivit, při nichž si žáci své znalosti nejenom rozšiřovali, ale také si v praxi ledačos odzkoušeli, poznali nepoznané a také se pobavili nebo navázali nová kamarádství.

I. třída se zapojila velmi úspěšně do projektu čtenářských dovedností „Knížka pro prvňáčka“. Zaslouženou odměnou za celoroční snažení byla malým čtenářům pěkná kniha. Ve spolupráci s Knihovnou Boršice děti strávily „Noc s Andersenem“. V rámci této společné akce si malí čtenáři také odzkoušeli čtení textu Brailleovým písmem. Bez povšimnutí nemůže zůstat ani návštěva místní pekárny, odkud si děti odnášely voňavé zázitky.

II. třída také nezhálela. Děti připravily program ke Dni matek, se kterým pak vystoupily na společném setkání. Plno zážitků si druháci určitě odnesli také z exkurze u hasičů v Uh. Hradišti. Povodňový stav na řece Moravě si ten den vyžádal přímý zásah hasičů, jehož byly děti svědky.

Udělat radost nejenom maminkám k jejich svátku na besídce, ale i babičkám a dědečkům v Domově pokojného stáří se rozhodla **III. třída**. Děti nacvičily divadlo, pohádku

O Sněhurce. Úsměv na tvářích všech svědčil o tom, že se děti svého hereckého úkolu zhostily velmi dobře.

IV. třídu zavedl zájem o naši minulost a život předků do Památníku Velké Moravy ve Starém Městě. Třída také úspěšně absolvovala zkoušky mladého cyklisty. Společnou akcí s rodiči byla recitační soutěž, ve které v odborné porotě zasedli rodiče dětí. Ocenění byli ale nejenom nejlepší recitátoři. Cenu Miss Cukřenka udělily děti mamince, která upekla nejlepší moučník.

V. třída se zapojila do výtvarné soutěže Evropské unie o nejlepší plakát „Nakresli právo“. Děkonný dopis z centra EU udělal jistě všem radost. V rámci třídního projektu „Byl jednou jeden život“, jehož cílem bylo rozšířit základní znalosti o lidském těle a zdravém životním stylu, navštívila třída solnou jeskyni v Uherském Hradišti.

Všechny třídy se zapojily do akce Den Země v Uherském Hradišti, navštívily Slovácké divadlo a pobavily se při úsměvné pohádce „Jak se bubnuje na princezny“.

Den dětí jsme oslavili všichni společně na hradě Buchlově a ani kaluže a bláto nikoho neodradily od pěší túry z hradu do Buchlovic.

Měsíc červen byl také dobou výletů. Druháci a třetáci mezi kapkami deště vyrazili na Ranč Kostelany, kde se seznámili s životem indiánů. V hrách a soutěžích si vyzkoušeli svoji zručnost a dovednost. Na závěr čekala děti bajka o zvířatech v podobě divadelního představení.

Prváci, čtvrtáci a pátáci prožili společný týden na škole v přírodě na Ploštině. Dopolední vyučování v přírodě a odpolední „Pohádkové království“ se spoustou her, soutěží a zábavy bylo určitě hezkou tečkou za školním rokem 2009/2010.

VIII. třída (současná IX. třída)

Naše osmá třída v počtu 22 žáků se v loňském školním roce hodně stmelila. Užili jsme si hlavně společné akce, a to bowling ve Starém Městě a zdobení boršické májky. Jediná škoda, že krásně nazdobená májka moc dlouho ozdobou vesnice nezůstala.

Na školním výletě v kempu v Podhradí ve Vítkově se nám moc líbilo Hornické muzeum na Landeku a sfárání do „hloubky“ 538 cm. I přes tuto malou hloubku byla prohlídka a ukázka dolování uhlí perfektní.

V letošním školním roce nás čekají důležité změny. První, méně důležitá, je nová spolužačka Byambaasuren Damdingombo, která pochází z Mongolska. Druhá, a to hodně zásadní, je to, že jsme devátáci a čeká nás rozhodování o budoucí škole či učebním oboru. Doufám, že vše zdárně zvládneme.

IX. třída

Naše devátá třída nastoupila do posledního roku povinné školní docházky. V tomto roce nás čekalo důležité rozhodování. Bylo totiž třeba vybrat si, kam po základní škole. Většina z nás se rozhodla pro maturitní studium, u někoho se dokonce objevily i umělecké sklony.

Zúčastnili jsme se také několika soutěží. Namátkou: Matematický Klokán, Sudoku, Dějepisná olympiáda, Olympiáda v anglickém jazyce a další. Ani sportovní akce nezůstaly opomenuty. Florbál, přehazovaná.

Období konce dubna bylo hektické. Ale nakonec se ukázalo, že prakticky všichni jsme byli přijati na obory, kam jsme se hlásili.

Když z nás spadly obavy z budoucnosti, začali jsme se těšit na školní výlet. Zamířili jsme na 3 dny do Slezska. Společnost nám dělali žáci 6. a 8. třídy se svými třídními. Navštívili jsme ZOO v Ostravě, zámek v Hradci nad Moravicí, Opavu a Hornické muzeum v Ostravě na Landeku. Tam jsme dokonce sfárali pod zem a seznámili se s hornickou prací. Ubytování jsme byli kousek od Opavy v kempu ve Vítkově-Podhradí.

A pak už tady byl konec roku, poslední vysvědčení, slavnostní rozloučení na úřadě a konečně prázdniny. HURÁ!

Do mateřské školy přichází silnější ročníky, nyní máme 70 dětí. Kapacita školky po úpravách zákonů a hygienických předpisů již nedostačuje. Abychom uspokojili zvláště rodiče předškoláků a zaměstnaných matek, vybudovali jsme přes prázdniny odloučenou třídu MŠ pro předškoláky v budově 1. stupně ZŠ. Ustaní to budoucím žákům i přechod do školy. Za vydatné materiální podpory obecního úřadu vzniklo nové sociální zařízení, třída je hezká a účelně vybavena.

Další akce a informace školy i školky s fotodokumentací jsou k nahlédnutí ve stránkách www.zsborsice.cz.

PaedDr. Mgr. Stanislav Horehled', ředitel školy

V Domově jsme oslavili 100 let

Dne 26. 4. 2010 se v Domově dožil významného životního jubilea, 100 let, náš uživatel pan František Koryčánek.

Oslava proběhla již o dva dny dřív, a to v sobotu 24. 4. 2010. Byla zahájena slavnostní mší svatou, které se účastnili všichni spolubydlící z Domova i zástupci obce a Oblastní charity Uherské Hradiště.

Po mši svaté se konal oběd s rodinou, spolubydlícími z Domova a ostatními pozvanými hosty. Pan Koryčánek byl v dobré náladě, povídal si s rodinou a s ostatními hosty. Po vynikajícím obědě přijela zahrát a zazpívat Boršická čtyřka. Jubilantovi s láskou zahrála jeho oblíbené písničky o koních. Tancovalo se a zpívalo až do odpoledne. Takovou oslavu jsme dlouho v Domově neza-

žili a ještě chvíli si počkáme, než bude další.

Stavění máje

Ve středu 28. 4. 2010 jsme postavili máj. Naše tradiční veselice, která se neobejde bez maškar, čarodějnic a jiných lidových tradic.

Tentokrát byl máj trochu menší, než na jaký jsme byli zvyklí, ale to nebránilo tomu, aby byl krásně vyzdobený, opentlený, s malou čarodějnici a nechyběla ani vlajka.

Počasí bylo krásné, dlouho jsme seděli venku pod májem a užívali si sluníčka a také dobrého jídla.

Co k tomu dodat? Každá taková akce je pro všechny velkou vzpruhou a potěšením.

Další události

Další akcí, kterou jsme v Domově prožívali, byla oslava 85 let paní Jarmily Hořákové. Společně s rodinou paní Hořákové jsme poobědvali a poté jsme poseděli v přátelském pohovoru.

Koncem května nás navštívila paní poslankyně Michaela Šojdrová, se kterou se uskutečnila krátká beseda o životě a dění v Domově.

Co nás čeká

Jako každým rokem, tak i letos byl dne 16. 9. 2010 Den charity. Také my jsme se připojili s menšími oslavami a při této příležitosti oslavili svátky Marií a Ludmil.

Mgr. Pavla Zahrádková, vedoucí Domova

Sdružení rodičů při ZŠ ve spolupráci s Místní knihovnou v Boršicích vás zve dne 1. října 2010 (pátek) u příležitosti Týdne knihoven na

PRŮVOD SVĚTLUŠEK

Program:

- sraz světlušek v 18.30 hodin před budovou horní ZŠ
- průvod obcí k fotbalovému hřišti
- před budovami MŠ a ZŠ výstavy z vyřezávaných dýní
- vystoupení baviče Milana Kury s hudebním doprovodem Davida Gajarského
- celou akci ukončí slavnostní ohňostroj
- občerstvení zajištěno
- pro všechny účastníky průvodu je připraven drobný dárek

Sdružení rodičů při ZŠ Boršice
vás zve na

V Á N O Č N Í J A R M A R K

S MIKULÁŠSKÝM
PŘEKVAPENÍM,

který se koná

4. prosince 2010
v sále Kulturního domu
v Boršicích.

Mimo jiné zde vystoupí
FS Pentlička.

Všichni jste srdečně zváni.

Záchrana kostela v Boršicích – 1 etapa – oprava střechy

Doslova tak zní název projektu, na který Římskokatolická farnost Boršice u Buchlovic získala prostřednictvím Místní akční skupiny mikroregionu Buchlov dotaci ve výši 1 600 000 Kč.

Příznivou roli hrál fakt, že byl již autorizovanou firmou vypracován projekt na opravu krovu a střešní pláště kostela sv. Václava.

I v tomto případě byla farnost úspěšná a získala na projekt dotaci ze Zlínského kraje.

Naše obec, lépe řečeno farnost, byla po nelehkém jednání vybrána mezi úspěšné žadatele. První krok byl za námi.

S příchodem energií a elánem nabitého nového správce farnosti otce Mgr. Antona Kasana se ovšem „maličko“ změnilý plány. Otec hned prohlásil, že pokud se bude stavět lešení, opraví se střecha celá, a k tomu ještě fasáda, která rovněž volala po renovaci. Plány smělé, což o to, ovšem kde na to vzít? Suma se ihned vyšplhala nad 4 mil. Kč, ale otec byl a je optimista.

Bylo osloveno několik firem s požadavkem nejlepší kvality odvedené práce a zejména zkušeností se sakrálními stavbami a samozřejmě i přijatelné cenové nabídky. Vítězně vyšla domácí firma ROGAT, s. r. o., a koncem února

letošního roku započaly práce. Letošní vrtkavé počasí nám moc nepřálo, termíny se prodlužovaly, vícepráce narůstaly, všechna jednání nebyla klidná a spokojená...

Další problém vyvstal s věží, jejíž stav byl po důkladné prohlídce shledán jako nevyhovující. Mezitím oslovil otec Anton osobním dopisem zastupitele a poprosil je o schválení finančního příspěvku z obecního rozpočtu, také rozeslal dopisy s prosbou o finanční pomoc všem místním podnikatelům, poprosil farníky o štedrost ve sbírkách a hlavně zahájil „prodej bobrovek“, kdy všichni, kteří finančně přispěli, získali pamětní list dokládající nákup těchto bobrovek.

ZO na svém jednání dne 25. 3. 2010 schválilo finanční příspěvek ve výši 600 000 Kč s tím, že pokud bude třeba, bude se hlasovat o dalším příspěvku. Podmínkou zastupitelů bylo vyjádření pracovníků Městského úřadu Uherské Hradiště, odboru architektury, plánování a rozvoje, že všechny práce probíhají v souladu s projektem a zároveň je důsledně vedena veškerá agenda.

To nebyl žádný problém. Protože pravidelně probíhaly za účasti památkářů, investora, dodavatele i obce kontrolní dny a vedly se o všem zápisy, se kterými byli zastupitelé seznámeni, bylo rozhodnuto, že se opraví a nově opláští i věž, a tak ZO dne 24. 6. 2010 schválilo další dotaci ve výši 600 000 Kč.

Dnes můžeme vidět kostel již do daleka zářící nejen novou střechou a měděnou věží se zlaceným křížem, ale i barvou.

Všichni dodavatelé se snažili odvést práci v co nejlepší kvalitě tak, aby se dlouho nemuselo nic opravovat a vše vydrželo co nejdéle. Za to jim všem patří poděkování. Velký dík patří i všem brigádníkům – domácím i přespolním, kteří zas a zas přicházeli a přicházejí pomoci při opravě Božího domu. V neposlední řadě děkujeme i těm, kteří toto dílo podporují svými modlitbami.

Největší poděkování ale patří otci Kasanovi, který měl takřka celý rok většinu prací na starosti, organizoval pracovní postupy, sháněl peníze a přitom neměl zdaleka ideální podmínky pro bydlení na faře, kde to někdy vypadalo jako na staveništi.

Výsledek ale určitě stojí za to. Navíc se stihla opravit i fasáda fary, která už také byla nevyhovující.

Během jediného roku se udělal obrovský kus práce. Jelikož nejsou zdaleka všechny faktury uhrazeny, všichni doufáme v další štedrost a pochopení dárců, kteří podpoří toto velkolepé dílo v naší farnosti.

Všem Pán Bůh zaplať!

-otr-

OTEC ANTON KASAN

Otec Kasan farář je, farnost naši spravuje.

Přišel k nám kázat, slovo Boží hlásat.

Když ohlášky nám předkládá, humorem je prokládá.

Jak přebíral tento post, přebíral také práce dost.

Kázat, hlásat slovo Boží, starat se však i o světské zboží.

Zahradu nutno omladit, také stromové třeba dosadit.

Faru též vzít v úvahu a dokončit úpravu.

A co kostel sv. Václava? Tam to bude velká oprava.

Se snahou a beze spěchu prověříme první střechu.

Pod krov když on přišel, humor ho hned přešel.

Pane Bože, kdo to ví, chátralé je trámové.

A co tyto věže? Špatný stav je též.

Není také divu, vždyť odolávají přírodnímu vlivu.

Deště, větry, zima, horka a též zhoubná dřevomorka.

Co ty tašky bobrovky? Drolí se nám na drobky.

A venkovní fasáda? Taktéž žádná paráda.

Sestry, bratři, žádné velké štrapáce, dáme se hned do práce.

Pomůžte radou, pracemi, společně též financemi.

Jak peníze získávat? Tašky budem prodávat!

Dvě stě korun jedna taška? Je to humor, nebo fraška?

To nemyslíte vážně, farní rado a pane farář,
vždyť tak prodávají jenom lichváři.

Žádná dražba, žádná lichva, finanční to pomoc rychlá,
žádné strachy, žádný bol, vždyť je to jen symbol.

Glejt dostanete, v něm pár řádků, ten uchovejte na památku,
že jste tuze štedří byli a dobrou věc podpořili.

Co obecní zastupitelé?

Pojďte s námi do počtu, dejte něco z rozpočtu!

A jak dary rostly na faře, pozvali jsme tesaře.

Ti pak krov a věže robili, farníci se za zdar díla toho modlili.

Tesaři jak skončili, klempíři hned věže mědi pobili.

Věže ty dnes do daleka září, jako svíce na oltáři.

Bratře, sestro, pohled na tu věž a ještě výš, užíš tam zlatý kříž.

Kříž, toť cíl naší spásy, zaslouží si té zlaté krásy.

Bože, Otče, dílo to nám požehnej a na věky ho uchovej.

V pevné víře věřme, že se tak stane, dědictví otců zachovej nám,
Pane.

Cyril Trávníček

Farní tábor Orlí hnízdo 2010

Začalo to nevinnou myšlenkou uskutečnit tábor pro naše děti z farnosti. Od slov nebylo daleko k činům a začala práva.

Naše představa byla, že se přihlásí jen pár dětí a vytvoříme pěkný týden plný her v malém, téměř rodinném kruhu dětí a mládeže. Jak postupně začaly chodit přihlášky, tak se z malého tábora stal tábor velký. Přípravy začaly již v průběhu dubna. Byly dlouhé a ne vždy nám vycházelo to, co jsme měli naplánováno. Všichni se strchovali, aby se na nic nezapomnělo a vše proběhlo hladce. Ale při přípravě se sešel silný tým vedoucích, kteří nakonec všechno zvládli na jedničku.

Po dlouhých chvílích očekávání a práce nastal den D.

V neděli 25. 8. 2010 nám na ranní mši otec Anton požehnal a začalo naložování posádky do autobusu. Rodiče nám udělili poslední pokyny, malí táborníci i se zdravotkou nastoupili do autobusu, který se poté začal rozjíždět. Všichni mávali, mávali i vedoucí, jenže ne z autobusu, jak by se dalo čekat, ale z chodníku. Mnozí se určitě lekli, hlavně ti, co seděli uvnitř. Naštěstí ale všichni brzy pochopili, že se autobus musí posunout, protože překáží ostatním autům v jízdě. Myslím, že nejeden táborník si oddychl. Druhý rozjezd už byl v pořádku. Všichni seděli na svých místech a mohlo se vyrazit směr chata Orlí hnízdo v obci Pstruží, poblíž Frýdlantu nad Ostravicí.

Za dvě a půl hodiny jsme byli na místě. Tedy ne tak docela. Velkým překvapením pro všechny bylo, že autobus zastavil v Čeladné, kde museli všichni vystoupit. Nevěděli jsme, že nás čeká horská túra k chatě, která nakonec trvala více jak hodinu. To bylo jedno z prvních překvapení vedoucích.

Po úmorné a dlouhé cestě jsme se pomalu blížili k chatě, když jsme najednou uslyšeli řev a dupání. Nebylo to žádné stádo splašeného dobytka, ale byli jsme přepadeni skupinou lapků hrůzostrašného loupežníka Sarkafarky. I když jsme se bránili, přece jen nám unesli nejmladší členku tábora. Snažili jsme se ji všemi silami vysvobodit, ale nepovedlo se nám to. Až po chvíli jsme ji vyměnili za svačiny a zjistili jsme, že se nacházíme na loupežnickém táboře, kde nás přivítal sám Sarkafarka a otec Jan. První polovinu tábora jsme získávali zkušenosti a vědomosti týkající se loupežnického umění. Zkoušeli jsme vyluštit vzkaz vytvořený z písmen a znaků, které

byly rozházeny po lese. Další zápolení bylo zaměřeno na naše vědomosti, které jsme si uchovali v hlavách ze školy, ale i na logiku a práci v kolektivu. Ve čtvrtek jsme mohli všechny naše dovednosti využít při loupežnických zkouškách, za které jsme dostali vysvědčení. Vysvědčení však nebylo jen tak ledajaké, bylo loupežnické. Další dny jsme se zaměřili na zdokonalování se, a to především ve střelbě. Také jsme si vyzkoušeli, jaké to je, když potřebujete vyřídit živnostenský list na loupení a musíte projít všemi úřady. Po třech hodinách jsme již nevěděli, co po nás úředníci chtějí, a všechno se nám pěkně pletlo.

Samozřejmě jsme jen nesoutěžili, ale snažili jsme se stmelovat celý náš kolektiv 65 táborníků. Večery jsme trávili jednou sezením u táboráku, jindy vařením guláše v kotli nebo tancováním, hraním scének a mnoha dalšími aktivitami.

Náš tábor ale nebyl zaměřený pouze na hry a řádění. Byl to také tábor zaměřený na zamyšlení a otevření našich srdcí Bohu. K tomu nám dopomáhali všichni vedoucí, ale především otec Anton, který nás přišel spolu se sestřičkami Jindřiškou a Anežkou povzbudit a dodal nám novou sílu. Také nezapomínáme na mši s otcem Janem Gacíkem, který za námi jezdil velmi často a vždy jsme ho rádi mezi sebou přivítali.

Ani jsme se nenadáli a byla další neděle. To pro nás znamenalo uklidit chatu a sejít k autobusu, který nás přivezl opět domů. I když se nám na Orlí hnízdě moc líbilo, byli jsme rádi, že vidíme své rodiče. Abychom nezapomněli na krásný týden, rozdali nám naši vedoucí na památku fotku se všemi táborníky a CD s fotkami pro připomenutí krásně prožitého týdne.

Tábor by nebyl táborem, kdyby se dobře nevařilo, a proto i touto cestou děkujeme našim skvělým kuchařkám – paní Verkové, Frýbortové a Krpákové, že nás dobře krmily, a když bylo potřeba, pohladily i po duši.

Velký dík patří zdravotce Leničce Rokytové, která pomohla od všech bolístek, a všem vedoucím, kteří našli tu odvahu a pustili se s obrovským nadšením do zvládání všech povinností, starostí a radostí spojených s táborem. Jsou to Jana Gabrielová, Eva Hlaváčková, Liduš Tománková-Petříková, Eliška Výstupová, Petr Hlaváček, Jožka Krpálek, Michal, Petr a Staňa Výstupovi, Katka a Mirek Zemánkovi.

Nakonec se sluší poděkovat všem dětem i rodičům a přátelům, aby se příští tábor vydařil stejně dobře jako ten letošní.

Kateřina Zemánková

Babinec a výlety do okolí ...

V letošním roce jsme se sešly v lednu a naplánovaly akce. Naše cesta směřovala do Tupes, do Muzea tupeské keramiky, jež je uprostřed obce v domku z roku 1838, který obýval lidový hrnčíř. V muzeu je instalována expozice „Historie tupeské keramiky“, ta je spjata od roku 1904 s rodinou Úředníků. Symbolem této keramiky je červená, tzv. Tupeská růže. Průvodkyně nás zaujala velmi působivým výkladem a my si prohlédly výrobky, mnohé z nich máme i doma. V areálu sídlí soukromá firma, která zde vyrábí tradiční tupeskou keramiku i zajímavou keramiku současnou.

Po prohlídce jsme pokračovaly na bowling do Zlechova. I když jsme to hrály poprvé, úspěchy byly. Také MDŽ jsme oslavily, a to vycházkou na Smraďavku na vagon, kde jsme opekly špekáčky a zazpívaly si.

Březen: Zlín - boty, botky, botičky... Expozice seznamuje návštěvníky s historií i současností obouvání, vývojem výroby obuvi i dějinami ševcovského řemesla. Nejstarší originály jsou ze 16. století. Unikátní je kolekce obouvání cizích národů. Zajímavý je soubor obuvi z produkce firmy Baťa. Sleduje výrobu od roku 1894 po rok 1945, kdy byl komplex znárodněn. V expozici z let 1960 až 1980 jsme viděly i obuv, kterou jsme samy nosily. Příjemný zážitek. Poté jsme pokračovaly na mrakodrap, který byl postaven v roce 1938 a byl nejvyšší budovou u nás. Z terasy je krásný výhled na Zlín a široké okolí. Některé z přítomných si oživily vzpomínky na mládí, jelikož ve Zlíně pracovaly.

Duben: Hřebčín Napajedla, kde se chová anglický plnokrevník. Založen byl v roce 1886, měl několik majitelů. V roce 1935 jej v dražbě získala firma Baťa. Komplex původních stájí se zachoval dodnes. Výběh uprostřed hřebčína slouží k dražbě roků. V současnosti je významným producentem dostihových koní. Prošli jsme stáje, dostali informace o chovu koní a péči o ně. Například u hřebat se denně sleduje teplota, pokud je zvýšená, nesmí jít s klisnou do výběhu. Ročně se zde narodí až 60 hřebat. Navštívily jsme i hřebitov slavných koní.

A-TOM KAMZÍK BORŠICE

Letní tábor ve Vysokých Tatrách

Červen: to jsme jely dál, až do Moravského Krumlova. Cíl: Slovanská epopej Alfonse Muchy, rodáka z nedalekých Ivančic. Slovanskou epopej tvoří 20 monumentálních pláten, na nichž jsou zachyceny výjevy z dějin českého, ale i dalších slovanských národů. Obrazy Mucha tvořil 18 let a jsou nádherné, největší mají rozměr 8,10 m x 6,10 m, nejmenší 4,05 m x 4,80 m. V roce 1928 je daroval Praze a boj o ně sledujeme v současné době v televizi. Při cestě do Moravského Krumlova nemůžete minout známý viadukt přes údolí, postavený v roce 1870 pro železniční trať Brno – Vídeň. Byl 42 metrů vysoký a 360 metrů dlouhý. V roce 1999 byl tento most sejmут a část s jedním pilířem ponechána jako technická památka.

Červenec: vyjely jsme na kolech kolem Baťova kanálu po cyklostezce. Trasa Nedakonice – Napajedla, do rekreačního centra Pahrbeek. Cesta vede po rovině a umožňuje krásný výlet se zastávkami v přístavištích, kde sledujete lodě, jak najíždí do plavební komory. Po ujetých kilometrech jsme byly rády, že jsme doma.

Marie Lukůvková

A závěrem báseň od jedné z nás, Jarmily Frantové:

*Vždy ve čtvrtek,
když se sejdem,
do kavárny spolu zajdeme,
tam při víně, či kafičku
zazpíváme si písničku.*

*My nejenom sedíme,
ale i na výletey jezdíme.
Pěšky, vlakem, na kole
vyjedeme za poznáním
co nového za humny,
co kde krásné je.*

*Zámky, hrady, muzea,
všude kolem příroda,
vždy je srandy velice,*

*užíváme si legrace
všude něco krásného,
zajímavého.*

*Když se domů vrátíme,
tak se mladé cítíme.
Celé tělo trochu bolí,
ale to nám nevadí
spousta krásných, milých lidí,
nám to všechno nahradí.*

*A proto přijďte k nám,
máme skvělý plán.
Ať jsi babka, nebo máma,
neseď více doma sama.
Bude legrace.*

Tentokrát se konaly dva tábory. My jsme se rozjeli s naší skupinkou do Vysokých Tater. Odjezd byl v sobotu 7. 8. v 5.33 hodin ze Starého Města.

Vedoucí tábora: Saxana a Helča. Další pomocníci: Martina, Mirka a Luboš a taky se k nám přidali Martin a Nela.

No a ti nejdůležitější turisté: Deniska, Vendulka, Martinka a Nikča a chlapecké osazenstvo Kuba, Ladík, Dominik, Ondra, Filip, Milan a nejmladší, pětiletý Tomášek.

Hned ve vlaku jsme se rozdělili na dvě družiny. Holky si daly název: Divoké kočky, kluci nezůstali pozadu a stali se z nich Šediví vlci.

Cesta byla příjemná. Počasí proměnlivé. Kromě jedné výluky, kdy jsme přesedali na autobus, a jednoho 1,5hodinového čekání na vlak cesta utíkala docela rychle. V poslední staci už jsme z okýnka vlaku pozorovali panorama hor. Chvillemi se schovávaly v mlze, ale jinak se nám ukazovaly svou mohutností ve své kráse.

Do školy ve Velkém Slavkově, kde jsme měli být ubytováni, jsme dorazili ve 14 hodin. Ubytovali jsme se, k dispozici nám byly matrace a polštáře, spacáky jsme měli svoje. Škola byla vyzdobena krásnými výtvy zdejších žáků a působila velmi útulně.

Po kafičku, svačince a malém odpočinku odjíždíme do Velkého Smokovce a tady jdeme na malou procházku. Zítřka nás už čeká první výstup! Jen ať vydrží počasí!

Pokřik koček: „Čičiči, my jsme holky kočiči“, pokřik kluků: „My jsme šedí vlci, lovíme i v noci“.

8. 8. - neděle

Dnes nás čekal náročný den, vystoupili jsme na „Terryňku“. Cesta byla plná kamenů, překážek a kolem nás se rozprostíraly hory, hory a zas jen hory. Po kamenech přeskakoval zurčící potok a my mu záviděli, že šplouchá dolů a my musíme trpce nahoru. Všichni to zvládli, i ten nejmenší Tomášek. Ondra skákal jako kamzík z balvanu na balvan. Na Terryho chatě jsme se zdrželi, dali si výborný bylinkový čaj, udělali společné foto a už pozvolna sestupovali dolů z nekonečného kopce. Hned pod chatou jsme se potkali se známým běžkařem Lukášem Bauerem.

Na Hrebienku byl Medvědí den, děcka obětovala 1 euro a svezla se na nafukovacích duších. Sjeli jsme lanovkou do Smokovce, občerstvili se a elektrickou už unavení jeli domů.

9. 8. - pondělí

Počasí bylo ráno slibné, a tak jsme se rozjeli až na konečnou „Štrbské pleso“, odtud naučnou stezkou na Popradské

pleso. Cesta byla různá, chvíli rovina, stoupání, mírné klesání, pod nohama kamení či hlína. Po cestě jsme si četli krásné a poučné citáty na zdejších tabulích.

Pleso bylo nádherné, čisté a už na dálku mě studilo. Chvíli jsme se zdrželi a po svačině šli na zdejší symbolický cintorín. Šli jsme kolem plesa. Hřbitůvek byl plný vzpomínkových destiček se jmény lidí, kteří zde ve Vysokých Tatrách zahynuli. Byly tu nádherné vyřezávané kříže a nahoře malá kaple. Začalo hřmět, a tak jsme se rozhodli pro rychlý návrat na električku. Než jsme dojeli do cílové stanice Velký Smokovec, lilo jako z konve.

Večer proběhla soutěž o nejhezčí účes a dívku. Kluci si vylosovali holku, kterou pak česali. Proběhla promenáda v plavkách, pyžamech a sportovním oblečení. Kluci se stali porotou a zvolili vítězku – Nikolku.

Než jsme ulehli, tak jsme zpívali.

Ráno probíhalo stejným způsobem jako dny předešlé. V 7.30 budiček, v 7.45 snídaně, pak příprava na odchod na električku. Ve Starém Smokovci jsme přesedli a jeli do Tatranské Lomnice, odsud kabinkovou lanovkou na Skalnaté pleso. Tady jsme se rozhlédli po kraji, pod námi svítilo sluníčko a nad námi měl být Lomnický štít, ale přes hustý kabátek z mlhy nebyl vidět. Zhlédli jsme hvězdárnu, obešli nádherné pleso, ve kterém se z neznámých důvodů ztrácí voda. Děcka pak dováděla na hřišti „Svišťů“ a my marně čekali, až mlha ustoupí. Nedočkali jsme se.

Večer jsme se bavili hádankami a dopisovali si deníčky a šli jsme brzo spát, abychom zítra byli čilí na Aqua City v Popradu.

11. 8. - středa

Tentokrát jsme jeli opačným směrem, tedy do Popradu. Děti měly za úkol najít koupaliště. Byly šikovné, a tak jsme brzy po příjezdu stáli před aquaparkem a užívali si tepla, teplé vody, skluzavek, tobogánů a pohodičky. Tři hodiny utekly jako voda a my se museli vydat zpátky. Cestou jsme si dali zmrzku a ve škole už na nás čekala Saxana s výborným obědem.

Večer se hrálo o Missáka Vysokých Tater. Vyhrál Tomášek, druhé místo obsadil Ladik a třetí výhra, výšlap na Terryho chatu, patřila Dominikovi.

12. 8. - čtvrtek

Dnes svítilo sluníčko a nás čekal náročný den. Vstávali jsme dříve než obvykle. O půl desáté už jsme stáli na Hrebienku. Na rozcestníku jsme si přečetli, že k našemu cíli, Zbojnické chatě, to trvá 2 hodiny a 50 minut. Nedorazili jsme všichni, někteří jedinci se vrátili s Martinou a s Tomáškem. I já dnes zápasila s dechem, Saxana mě povzbuzovala. Měla jsem pocit, že víc stojíme, jak jdeme, ale nakonec jsme tam dorazili. Milan s Nikolkou a Vendulkou nás už čekali na vrcholku. Vydechli jsme si, nadechli jsme se, pojedli, odpočinuli, udělali krásné fotky – zapózovali Martinovi – a pak už pozvolna sestupovali zpět. Trošku jsme si to protáhli a šli kolem vodopádů, byla to nádh-

ra. Příroda je prostě kouzelná a pro některé z nás náročná.

Večer jsme si četli z deníčků.

Heslo vlků: „Vyšli jsme na Zbojničku, měli jsme dobrou rozsvičku.“

Moje heslo: „*Kameny pokrýval mech a mně nestačil dech! Skoro mi vyskočilo z těla srdce a po skalách vlekla jsem ruce. Byla jsem na pokraji sil, když spatřila jsem cíl.*

Překonala jsem sama sebe a skoro se dotkla nebe.“

13. 8. - pátek

A je tu poslední den před odjezdem. Jedeme na poslední stanici, odtud se vydáváme k vodopádu Skok. Procházíme kolem skokanských můstků a pak už jdeme lesem. Cesta je hlinitá, ale jen chvíli, kamínků stále přibývá. No jo, hory! Po 2,5 hodinách vidíme nádherný vodopád. Z vrchu ho vidí jen část naší výpravy. Je to pěkně náročné, ale řetízky ve skalách nám pomáhají vytáhnout se nahoru. Pohled stojí za to. Vidíme krajinu, skály a zbylou část naší výpravy, jak sedí u jezírka a čeká na nás. Ale nám se dolů moc nechce. Je tu opravdu nádherně. Posvačíme na vrcholku a pak se vracíme, připojujeme se ke zbytku a jdeme zpět, abychom završili den pohledem na Štrbské pleso. Ještě trošku utrácíme a pak už plní dojmy a znavení pochodem a horkem odjíždíme na bytovnu.

Po večerním vyhodnocení přijdou také dvě pohádky, které si pro nás kočky a vlci připravili na dobrou noc.

No a ráno už je sobota – dopoledne plné balení a odpoledne plné cestování a přesedání... Nakonec se dočkáme a jsme v náručí svých blízkých.

Včerejší heslo koček: „Dneska velký výšlap byl, celý se nám vydařil.“

Myslím, že to platí o celém pobytu, a Tatrám vzkazujeme, že se rádi vrátíme, snad dřív než vyschne celé Skalnaté pleso.

Helena Doubravová

KYNOLOGICKÝ KLUB BORŠICE

Náš klub přes prázdniny prošel velkou změnou, ta se týká umístění našeho cvičáku. Po 15 letech u Sovína jsme se přestěhovali na nové místo, a to za drůbežárnu XAVERgen.

Tímto bych rád poděkoval všem, kteří nám pomohli s přestěhováním a vyhledáním nového umístění cvičáku, obci Boršice za poskytnutí pozemku a celkovou podporu naší snahy o udržení cvičáku v Boršicích, také firmě ZESS za poskytnutou techniku a pomoc zaměstnanců při stěhování buňky, kotců a prostě všech věcí, které potřebujeme k naší činnosti. Můj dík samozřejmě patří všem našim členům a jejich rodinným příslušníkům, kteří obětovali svůj volný čas a pomohli vybudovat nový cvičák.

Jeden z našich členů, Petr Hojsík, se již poněkolkáté zúčastnil vytrvalostního závodu se psem, DOKTREKINGU. Jistě se ptáte, co je doktreking. Jde o extrémní kynologický vytrvalostní sport, při němž jsou překonávány mimořádné vzdálenosti v časovém limitu. Vede účastníky k samostatnému rozvíjení fyzických a mentálních (např. orientačních) schopností. Rozvíjí souhru a vzájemné pochopení člověka a psa.

Pár vět Petra o HANÁCKÉ ŠTRECCE 2010

3. – 5. 7. 2010 se konal náš druhý longový (95km) závod v tomto roce. Na trati bylo celkem 5 kontrol, z toho 4 živé, na kterých se dala doplnit zásoba pitné vody. Této možnosti jsme taky kvůli teplotám přesahujícím 30 °C ve stínu 2x využili. První problémy na sebe nedaly dlouho čekat, to když si Dex na cestě z kamínků poranil polštářek na zadní tlapce. Dal jsem mu botičku a pak preventivně i na druhou tlapku. Poučení pro příští trek: 4 botičky

jsou nutnost. Přední tlapy dostávaly na rozpáleném asfaltu hodně zabrat a asi po 50 km začal Dex trochu divně našlapovat. Podíval jsem se mu na přední tlapy a zjistil jsem, že má mokřavé polštářky. Znamenalo to jediné: konec závodu!

Byl jsem rozhodnutý závod vzdát, ale protože bylo něco málo po půlnoci, založil jsem bivač v nedalekém lese, s tím, že pro svoz závodníků, co vzdávají závod, zavolám ráno. Ráno jsem se sbalil a chtěl volat odvoz. Vtom jako by Dex očima říkal: „Nevadí mi, že mám bolavé tlapy, pro svého páníčka udělám cokoliv.“ Cítil jsem v něm

odhodlání udělat mi radost! Dex pokračoval dál v cestě po rozpáleném asfaltu, ostrých kamíncích a prašných cestičkách dalších 40 km. Do cíle jsme dorazili za 35 hodin, což stačilo v naší kategorii na 7. místo! Opět to bylo velmi náročné na psychiku a kdo nezažil ten pocit beznaděje, když je v noci ztracený sám v lese bez mapy a bez značek, ten to nepochopí. Při tomto závodě jsem poznal, co je to mít strach o psa a že věrnost psa pánu si člověk kolikrát ani nezaslouží. Medaile za 7. místo patří právem Dexovi.

Petr Hojsík

Letos jste nás mohli vidět, jak předvádíme umění našich psích členů na Dnu dětí pořádaném lázněmi Leopoldov na Smradavce a ještě v Ořechově při ukončení školního roku.

Víc o nás a fotky ze cvičáku a z našich akcí můžete vidět na našich stránkách www.cvicakborsice.estranky.cz.

Martin Šimík

Šachové jaro a léto 2010

Než jsme si stačili uvědomit, tak máme za sebou již větší polovinu roku 2010. Počasí na konci srpna jistě nepotěšilo jak pracující, tak ani studenty, jelikož si nikdo pořádně neužil tepla. Na druhou stranu pro šachisty je současné klima ideální pro zahájení nové sezony. Ale dost filozofických úvah... Musíme se vrátit zpět na začátek jara a dozvědět se něco o činnosti boršických šachistů.

Petr Partyš na ME jednotlivců – Chorvatsko, Rijeka

O své, pro šachové amatéry celkem netradiční, zážitky se podělil náš boršický šachista Petr Partyš, který si během první poloviny března vyzkoušel atmosféru jedné z největších šachových akcí na světě. Setkal se se světovou špičkou současnosti i minulosti, zahrál si s hráči s koeficientem výkonnosti vyšším než 2700 elo bodů. Mezi šachovými profesionály se umístil na velmi dobrém 323. místě při jeho startovním nasazení na 371. pozici (z celkového počtu 408 účastníků).

U šachovnice sedící Petr Partyš

M-ČR jednotlivců do 16 let (ve vážném šachu)

Proběhlo v první polovině března v Koutech nad Desnou. Za boršický šachový oddíl se zúčastnili dva chlapci a jedna dívka. V kategorii chlapců do 16 let skončili: 12. Luděk Volčík a 20. Pavel Náplava; v kategorii do 14 let obsadila Lenka Slabá 16. místo. V těžké celorepublikové konkurenci potvrdili výše zmínění, že pořád patří do špičky, ale bývali jsme zvyklí na lepší výsledky. Není každý den posvěcení.

Obhajoba zlatých medailí z M-ČR školních družstev

(6. - 9. třída)

Ve dnech 30. až 31. března 2010 se 4členné družstvo ZŠ a MŠ Boršice zúčastnilo Mistrovství ČR školních týmů v kategorii 6. až 9. třída. Tým byl složený podle šachovnic: 1. Luděk Volčík, 2. Dominik Pfeffer, 3. Pavel Tománek, 4. Lenka Slabá. Podařilo se zdánlivě nemožné, a to obhájit loňské zlaté medaile ve velmi vyrovnaném turnaji. Velký konkurent z hradištské školy UNESCO (vedený boršickým šachistou Pavlem Náplavou) si odvezl stříbrné medaile.

Suverénní postup družstva Boršice A do II. ligy

Po dvou těžkých sezonách v soutěžích 8členných družstev dospělých si naše A-družstvo znovu vybojovalo postup do II. ligy – skupiny E. Jedná se o 3. nejvyšší šachovou soutěž v ČR. Samozřejmě se celá sezona nevyvíjela bez určitých klopýtnutí, avšak štěstí při nás tentokrát stálo až do konce a první postupovou příčku ve Zlínském krajském přeboru jsme neztratili. Tento výsledek je zásluhou především skvěle postaveného kádru, který v sobě spojil zkušenost s dravým mládím. Tahouny celého týmu byly především Václav Fiala, Adam Gabriel a Petr Partyš. Přesto i zbytek týmu má lví podíl na konečném postupu, přece jen je to týmová soutěž.

Stejnou soutěž (tedy Zlínský krajský přebor) hrálo i B-družstvo, které celou sezonu bojovalo o záchranu v soutěži. To se nakonec podařilo dvěma skvělými výsledky v posledních

2 kolech. Tento tým byl složen zejména ze zkušených starších matadorů. Zde svými výsledky výrazně nevyčníval žádný z hráčů, ale také proto to bylo výkonnostně jedno z nejvyrovnanějších družstev.

V nižší soutěži – Zlínské krajské soutěži – mělo jistit boršickou zálohu C-družstvo, tvořené především mladými hráči. Držet 1. příčku se mu dařilo až do posledního kola, kdy přišlo největší klopýtnutí – prohra – s Uherským Brodem, který v celé soutěži zvítězil.

D-družstvo hrající Regionální přebor Uherského Hradiště obsadilo 7. místo těsně za středem tabulky. Tady reprezentují šachový oddíl z poloviny zkušení starší hráči a na druhé straně mládežníci nabírající zkušenosti.

Poslední E-družstvo získalo bronzovou pozici v Regionální soutěži Uherského Hradiště. Hráči tohoto týmu jsou hlavně mladí začínající šachisté.

Smutná dorostenecká družstva

Mezi dorosteneckými týmy náš šachový oddíl reprezentovala v minulé sezoně dvě družstva. A-družstvo v extralize dorostu a B-družstvo v I. lize dorostu – skupině východ. Na rozdíl od velkých úspěchů v soutěžích družstev se dorostencům dařilo méně. V extralize áčko odstartovalo výborně, kdy v moravské skupině mezi 8 týmy skončilo na výborném 3. místě. Tím se kvalifikovalo mezi 8 nejlepších družstev v ČR. Nicméně ve finále již „boršická hvězda“ vyhasla a konečné 7. místo je spíše průměrné.

Béčku se dařilo ještě o poznání hůře. Celou sezonu se pralo o udržení v soutěži, i když několikrát potrápilo i nejsilnější soupeře. Přesto se nedokázalo v soutěži udržet a na celkovém 10. místě patří mezi 3 sestupující týmy.

Nové boršické hvězdy mezi okresní mládeží

Na jednom z turnajů pro začínající talentovanou mládež konaném 6. května v sokolovně ve Starém Městě zazářila i naše mládež. Turnaj byl rozdělený na starší a mladší kategorii. Naši šachisté hráli jen mezi mladšími. Velký talent, Patrik Pondělek, získal zlato a jeho oddílový kolega, Jakub Podškubka, si vybojoval bronzovou medaili. Pěkný výkon předvedla začínající Michaela Vaculíková, která obsadila pěknou 4. příčku.

Zleva: 1. Patrik Pondělek (ŠK Boršice) 2. Tran Huú Filip (ŠO Kunovice) a 3. Jakub Podškubka (ŠK Boršice)

II. ročník Memoriálu ing. Vratislava Hory

O víkendu mezi 15. a 16. květnem se v hlucké sportovní hale uskutečnil 2. ročník memoriálu významného šachového trenéra a člověka, pana Vratislava Hory (též bývalý šachový trenér Boršic). Je to velký turnaj 4členných družstev s mezinárodní účastí. Pro představu – celkově se zúčastnilo 40 družstev ze 4 zemí (ČR, Maďarsko, Polsko a Slovensko). Ve starší kategorii do 18 let zvítězilo družstvo SK Slavia Orlová A, když o půl bodu předběhlo loňského vítěze – Boršice A (ve složení: Vojtěch Plát – host, Adam Gabriel, Luděk Volčík a Erik Pfeffer). O dalšího půl bodu si bronz odvezl tým z KŠN Bratislava. V mladší kategorii do 12 let vypadalo pořadí následovně: 1. ŠK Loko Brno B, 2. ŠK Staré Město D, 3. SK Slavia Orlová B.

První tři místa na turnaji – Boršice A = čtveřice vlevo: stojící Vojtěch Plát, Luděk Volčík a Adam Gabriel, dřepící Erik Pfeffer

Šachové Zaječice

O víkendu 29. a 30. května 2010 se uskutečnil tradiční turnaj nad Sečskou přehradou. Své síly zde poměřila omladina z celé ČR. Náš oddíl reprezentovalo 6členné družstvo (Luděk Volčík, Dominik Pfeffer, Petr Janska, Pavel Tománek, Lenka Slabá, Michal Skalka) v M-ČR družstev v rapid šachu a také 2 hráči v turnaji dvojic (Patrik Pondělek a Adéla Brzicová). Mezi 6člennými družstvy Boršice obsadily uspokojivé 14. místo – tak jak byly nasazeny podle výkonnosti do turnaje. O něco hůře se hrálo naší mladé dvojici, která tentokrát pouze nabírala zkušenosti.

Vlevo sedící družstvo (z pohledu): Lenka Slabá, Pavel Tománek, Petr Janska, Dominik Pfeffer a Luděk Volčík

Open Staré Město 2010

Jedinou šachovou akcí absolvovanou našimi hráči přes letní prázdniny byl tradiční mezinárodní turnaj jednotlivců konaný v sokolovně ve Starém Městě. Celá událost proběhla od 13. do 21. srpna (tedy 10 dní plných šachu). Šachový oddíl Boršice reprezentovalo 13 hráčů a turnaj navíc začínal v pátek 13. srpna. Přesto si nemyslím, že by tyto dvě třináctky přinesly hráčům smůlu. Každému se dařilo trochu jinak, ale nikdo vyloženě nevyhořel: Nejúspěšnější člen výpravy Luděk Volčík – celkové 28. místo, nejlepší hráč do 18 let, nejlepší hráč s elem do 2000 (6,5 bodu),

Luděk Volčík při turnaji

Adam Gabriel – celkově 34. místo (6,5 bodu), Václav Fiala – celkové 37. místo (6 bodů), František Křížek – celkové 68. místo (5,5 bodu), Petr Náplava – celkové 71. místo (5,5 bodu), František Šaňák (nejstarší z Boršičanů) – celkové 82. místo (5,5 bodu), Pavel Náplava – celkové 91. místo (5 bodů), Stanislav Volčík ml. – celkové 101. místo (5 bodů), Erik Pfeffer – celkové 103. místo (4,5 bodu), Stanislav Volčík st. – celkové 126. místo (4 body), Josef Ludvíček – celkové 127. místo (4 body), Dominik Pfeffer – celkové 130. místo (4 body), Petr Janska (nejmladší člen naší výpravy) – celkové 133. místo (4 body). Celkově pro nás byl turnaj velmi úspěšný, a hlavně se stal skvělou přípravou na novou sezonu začínající v září!

Tím bych uzavřel jeden další půlrok boršického šachu, ve kterém oddíl dosáhl nespočet velkých úspěchů (jmenovitě: zlato na M-ČR školních družstev a postup do II. ligy), ale také se objevily nějaké neúspěchy. To je podle mého názoru „prostě normální“. Za oddíl děkuji všem členům, kteří se zúčastnili uvedených akcí a jakkoliv pomohli v činnosti oddílu a práci s mládeží. Ostatním přeji pěkný zbytek roku 2010!

Za šachový oddíl Boršice Stanislav Volčík ml.

Vážení spoluobčané, přátelé kopané,

nedávno začaly boršickým družstvům podzimní mistrovské soutěže fotbalové sezony 2010/2011 a výbor SK Boršice by Vás chtěl stručně seznámit se svou činností po dobu letní přestávky v soutěžích kopané. V měsíci červnu se na boršickém hřišti uskutečnil již téměř tradiční turnaj starších pánů, jenž byl doplněn i o turnaj přípravek. Zúčastnila se jej mužstva domácích Boršic, sousedních Buchlovic, blízkého Kyjova a Kroměříže a v neposlední řadě i mužstvo ze Skalice, které celý turnaj vyhrálo.

MUŽI

Družstvo mužů SK Boršice zakončilo minulou sezonu na konečném druhém místě za suverénním celkem z Dolního Němčí se ziskem padesáti bodů a výrazně pozitivním skóre. Ze všech čtrnácti celků jsme obdrželi nejmenší počet branek, což je bezesporu zásluha celého mužstva, které zodpovědně bránilo, ale významný podíl na tom mají i výborné výkony brankáře Petra Remeše. Mezi nejlepší střelce celé soutěže patřil i v minulé sezoně Martin Dufek, který těžil z obětavé práce záložní řady, jež mu svými nezištnými přihrávkami umožnila mnohokrát skórovat.

Příprava na podzimní část sezony byla zahájena opět pod vedením zkušeného a hlavně úspěšného trenéra Pavla Šimečka na začátku července. V průběhu přípravy jsme sehráli několik přátelských utkání, a to s celky z Veselí nad Moravou, Spythněvi a sousedního Zlechova. Největší opory týmu zůstaly, takže i v této sezoně má mužstvo předpoklady bojovat o nejvyšší příčky.

I přes řadu zranění klíčových hráčů zejména v obranných řadách se mužům vstup do nové sezony výrazně podařil. V odehraných čtyřech utkáních obdrželo pouze jednu branku a naopak do soupeřových sítí nasázelo úctyhodných 11 golů. V tabulce mu patří s deseti body druhá příčka za Březolupy, které doposud ve všech utkáních zvítězily. Mužstvo předvádí zejména v domácím prostředí útočný a atraktivní fotbal doplněný spoustou šancí a parádních branek.

DOROST

V minulé sezoně jsme měli historicky poprvé v krajském přeboru mužstvo staršího i mladšího dorostu. Úspěšněji hájil barvy SK Boršice tým mladšího dorostu, kterému se dařilo sehrávat se zkušenými soupeři vyrovnaná utkání a řadu z nich nejen potrápit, ale hlavně porazit. V konečné tabulce obsadili mladší dorostenci šesté místo se ziskem 36 bodů, pozitivním skóre a nechali za sebou mužstva z Morkovic, Dolního Němčí, Chropyně nebo Valašského Meziříčí. Staršímu dorostu se již tolik nedařilo, celkově skončil na desátém místě, což nelze považovat za přílišný úspěch, ale v silné konkurenci se mu aspoň podařilo soutěž zachránit. Pozitivem bylo, že v jarní části soutěže sehrál s mnoha soupeři vyrovnané zápasy a jen trocha zkušeností a štěstí mu chyběla k zisku tří bodů.

Oba dorosty se pod vedením Vlastimila Smýkala, Radima Kříščky a Milana Balíčka připravují na soutěžní utkání na pravidelných trénincích v pondělí a ve čtvrtek. Po minulém ročníku odešel do mužů ročník 1991, ovšem z ročníku 1995 přišla spousta nadějných kluků. Cílem obou mužstev je předvádět pohledný fotbal a udržet se v krajském přeboru.

Vstup do sezony se oběma týmům příliš nezdařil, omlazené

celky nestačily na zkušené soupeře z Dolního Němčí a Kunovic a zejména u mladšího dorostu byl rozdíl ve skóre poměrně velký.

ŽÁCI

I týmy mladších a starších žáků bojují v krajských soutěžích. V minulé sezoně skončily oba celky na nepříliš lichotivém jedenáctém místě. U mužstva mladších žáků jsme mohli pozorovat jisté zlepšení v závěru sezony, což může představovat určitou naději pro jejich další působení v krajských soutěžích.

Již v průběhu minulého soutěžního ročníku přišel k žákům jako hlavní trenér bývalý ligový hráč Václav Činčala, který s sebou přinesl řadu moderních tréninkových prvků a může být pro naše fotbalové naděje zároveň i vzorem a příkladem, čeho mohou poctivou a tvrdou prací dosáhnout. Žáci trénují v pondělí, úterý a pátek, a i když se situace oproti prázdninovým měsícům zlepšila, stále chodí na tréninky v malém počtu. V zápase pak často nebývá nikdo na střídačce, což se pak projevuje zejména ve druhém poločase, kdy už mladí hoši nestíhají a třeba i nadějně rozehraný zápas v důsledku této objektivní skutečnosti prohrají.

Cílem realizačního týmu žáků v novém soutěžním ročníku je udržet se a hrát důstojnou roli v krajském přeboru. Samozřejmě také naučit mladé talenty novým fotbalovým dovednostem a zdokonalit ty stávající. V neposlední řadě je nutno pracovat na příchodu nových hráčů, tímto bychom chtěli požádat i rodiče, aby přivedli své děti na kterýkoliv z tréninků.

PŘÍPRAVKA

Nakonec se zmíníme i o nejmladších talentech vyrůstajících v boršickém týmu. V minulé sezoně se více dařilo mladší přípravce, která obsadila slušné sedmé místo a v průběhu jara porazila týmy Kunovic, Slavičína nebo Bojkovic. Starší přípravce se již tolik nedařilo, což bylo zase způsobeno malým počtem hráčů. Je ovšem důležité si uvědomit, že u této věkové kategorie není umístění v tabulce na prvním místě.

I v nové sezoně se boršické naděje připravují na mistrovská utkání na pravidelných trénincích v úterý a ve čtvrtek pod vedením trenérského triumvirátu Jiří Moravčík, Zdeněk Sonntag a Libor Híkl. Na tréninky chodí dvacet až pětadvacet dětí. Proto bychom chtěli velmi poděkovat rodičům, kteří se zúčastňují zápasů, ale též tréninků a přispívají tím ke zdokonalování fotbalových dovedností svých dětí.

SK Boršice dále děkuje všem sponzorům za jejich přínos k rozvoji klubu, hráčům za dobrou reprezentaci oddílu, OÚ Boršice za spolupráci, vedení a realizačním týmům za obětavou organizaci a také věrným fanouškům za přízeň, kterou věnují boršickému fotbalu. Přejeme všem krásný, nejen fotbalový podzim.

Výbor SK Boršice

Společenská kronika

Akce Sboru pro občanské záležitosti

- Každý měsíc gratulace v MR jubilantům starším 70 let
- **60 let společného života**
- Antonín a Marie CÍLEČKOVI - 6. 4. 2010
- **50 let společného života**
- Miloslav a Antonie KLUČKOVI - 21. 5. 2010
- Jaroslav a Ludmila MAŽŮRKOVI - 25. 6. 2010
- **Vítání občánků** - 19. 6. 2010
- **Setkání ročníku 1960** - 19. 6. 2010
- **Sňatky** Jaroslav ŠMÍD (Tučapy)
Soňa KUBEŠOVÁ (Tučapy) - 26. 6. 2010
Jan MACÁK (Brno)
Sylvie POKORNÁ (Brno) - 21. 8. 2010
- **Rozloučení** s vycházejícími dětmi MŠ - 30. 6. 2010
- **Rozloučení** s vycházejícími žáky ZŠ - 30. 6. 2010

Životní jubilea

Marie Tomášů	80 let	Františka Skupinová	96 let	DD Buchovice
Marie Bilíková	80 let	František Koryčánek	100 let	
Josefa Gabrielová	80 let	Antonín Maněk	85 let	
Marie Petrželková	85 let	Zdenka Buchtíková	90 let	
		Vlasta Bilíková	80 let	
		Františka Štolfová	90 let	
		Jarmila Hořáková	85 let	
		Filomena Cílečková	90 let	
		Ladislav Kos	85 let	DD Buchovice
		Vlasta Bačáková	96 let	
		Anna Příbylová	85 let	
		Marie Trávníčková	85 let	
		P. Jan Mareček	91 let	
		Ignác Bilík	90 let	
		Antonín Cíleček	85 let	

26. 4. 2010 oslavil
100 let
pan Koryčánek

Dne 25. 6. 2010
oslavili zlatou
svatbu manželé
MAŽŮRKOVI

Setkání ročníku 1960

Narození

Lukáš Doubrava	nar. 26. 2. 2010
Holly Kelechi Osvagwu	nar. 23. 3. 2010
Lukáš Kučík	nar. 23. 4. 2010
Vojtěch Křápek	nar. 27. 4. 2010
Gabriela Novotná	nar. 5. 5. 2010
Klára Pernicová	nar. 11. 8. 2010

Úmrtí

Anna Vyržalová	26. 3. 2010
Vratislav Hanák	5. 4. 2010
Věra Bačáková	5. 5. 2010
Josef Ondrůšek	13. 5. 2010
Marie Tichopádková	14. 5. 2010
František Koryčánek	20. 5. 2010
Marie Blažková	25. 5. 2010
Antonie Gabrielová	3. 7. 2010
Josef Viktorin	6. 7. 2010
Zdenka Buchtíková	10. 7. 2010
Josef Malina	25. 7. 2010
MVDr. František Gabriel	21. 8. 2010
Anna Vojáčková	29. 8. 2010

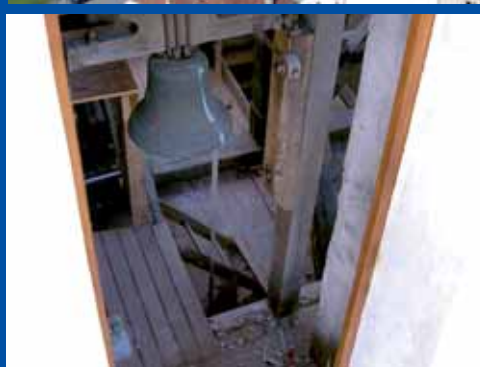
Úmrtí našich bývalých spoluobčanů

Ladislav Kmenta	2. 3. 2010
Marie Bartošiková	4. 3. 2010
Ludmila Šimová	7. 3. 2010
Božena Bartošiková	28. 3. 2010
Josefa Garguláková	6. 4. 2010
Helena Žádníková	21. 4. 2010
Josef Taťák	5. 5. 2010
Ladislav Kos	3. 7. 2010
Libuše Sojáková	18. 7. 2010

Vydává Obecní úřad, 687 09 Boršice 7,
IČO: 290823, v počtu 950 ks.
MK ČR E 10096.

Autorem většiny fotografií je Pavel Princ.
Toto číslo vyšlo dne 23. 9. 2010.
Sazba, osvit a tisk Joker s.r.o.,
Masarykovo nám. 35, Uherské Hradiště,
tel.: 572 551 155.

Z kostelní věže 1. července 2010

Slavnosti vína

11. září 2010

